

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 355-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 2

**Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Verger i Pocoví.**

Sessió celebrada dia 4 d'octubre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) De l'Hble. Sra. Consellera de Governació, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).
-

I.1) Compareixença de l'Hble. Sra. Consellera de Governació, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).

EL SR. PRESIDENT:

(...) per assistir a aquesta Comissió d'Assumptes Institucionals en motiu de la compareixença de la consellera de Governació, per a informar sobre el programa de legislatura. Abans de donar la paraula a la consellera deman si hi ha substitucions.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Carme Garcia substituirà Antoni Marí.

EL SR. PRESIDENT:

N'hi ha més? Bé, jo abans de donar la paraula a la Consellera voldria felicitar als franciscos i francisques que avui puguin esser aquí, que em pareix que avui és Sant Francesc.

Sra. Consellera, quan vulgui té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Sr. President. Ja que el president ha tengut el detall de felicitar els que avui fan l'onomàstica, a mi m'agradaria també en primer lloc saludar els nous membres del Parlament i nou membres d'aquesta comissió, que per primera vegada ens topam junts a una sessió de feina.

També m'agradaria abans de començar presentar les persones de la conselleria que m'acompanyen, alguns són coneguts de temps passat i altres són nous. Per una part hi ha el director general d'Interior, Joan Pol, directora general de Menors, Rosa Arregui, secretari general tècnic, Antoni Amengual i el gerent de l'IBSJ, Manel Ferrer. També m'agradaria puntualitzar i fer públic a la primera intervenció pública que feim com equip nou de la conselleria agrair tota la tasca feta per una persona a la qual estimam molt i amb la qual pensam comptar tant a nivell de feina com a nivell personal i efectiu, que era l'antic director general d'Interior, José María Bautista Plaza, per agrair-li la tasca que ha duit a terme en el front d'una direcció general com ha estat la d'Interior i la d'acompanyament que ha fet durant dos anys a la meva tasca com a consellera.

Bé, passant ja al que seria objecte d'aquesta compareixença, m'agradaria començar amb una introducció de caire més general per explicar dos o tres punts que crec que hem de tenir presents, una vegada que l'equip ja duim dos anys i busques fent feina, i que hem pogut clarificar una mica la visió i el sentit que li volem donar a la Conselleria de Governació. Ens hem plantejat que en primer lloc per fer un programa d'objectius, i les conseqüents activitats per a dur-los a terme, volíem sobretot que fos el reflex de les demandes dels col·lectius socials sobre els quals tenim competència. Però també pensàvem que si aquests objectius no eren assumits bé pels que conformam els alts càrrecs de la conselleria i els tècnics i altre personal, si no eren assumits per tots tampoc no tendríem garanties de poder-los dur a terme.

Sí que m'agradaria, ja que s'ha presentat l'equip de la conselleria, explicar també una mica, perquè ho tinguin tot clar, una mica el canvi d'estructura organitzativa que hem fet a la conselleria, i explicar una mica també el perquè, que per ventura a qualcú li podria xocar perquè s'havia disgregat una direcció general que s'havia configurat com a tal ja feia dos anys.

Quant a l'estructura es manté la Secretaria General Tècnica i la Direcció General d'Interior. Si bé una direcció general única que hi havia abans, que era de Joventut, Menors i Família, s'ha disgregat en dues per una part hi ha una Direcció General de Menors, i per l'altra la Direcció General de Joventut i Família. Això ens ha duit a fer diferents reflexions sobre el tema, veure l'evolució que ha tengut una i altra àrea, tot i que són dues àrees que tenen implicacions semblants i que poden tenir la mateixa resposta a diferent problemàtica, sí que creim que era important centrar la política de menors de forma individual sobretot pel gran canvi que pot sofrir arrel de la modificació del Codi Penal i l'augment de la majoria d'edat penal als 18 anys. Fet que farà que la problemàtica que tenuem i l'enfrontament de solucions a tota aquesta problemàtica sigui molt distinta, que si llavor ho troben em podem parlar, al que tenim a l'actualitat.

També era bàsic, a un moment en què a l'hora de plantejar un pressupost, que ja en parlarem després a altres compareixences dels mesos següents, rendibilitzar una mica les estructures de la conselleria a un temps allà on la despesa hem de lluitar per contenir-la, i el que vàrem pensar era no crear nova estructura, més estructura organitzativa o més estructura administrativa i burocràtica de la conselleria, vàrem pensar que tota la part d'execució de política juvenil la podria dur a terme una empresa pública com és IBSJ, i no la part administrativa que la duria a terme un director general, i no vàrem nomenar director general de Joventut i Família, i aquest càrrec estarà ostentat pel director general d'Interior. Veurem si l'any que ve es planteja, veurem si plantejam o no, la supressió de l'empresa pública si ja configuràvem una direcció general nova o com ho fèiem. Però de moment creiem que podíem rendibilitzar l'estructura així com la teníem a la conselleria i fer possible que les tasques de responsabilitat estiguessin repartides d'aquesta manera.

Quant a la planificació i consecució d'objectius nosaltres hem pensat que es podia definir, sempre s'ha parlat, i més que res quan es parla de pressupost, sempre s'ha dit que Governació és una conselleria calaix de sastre, i que té moltes matèries distintes, i que unes no es consonen amb les altres, però arrel de la feina que hi fas, o després, jo dic, de dos anys de esser-hi, que saps exactament quins temes toques, o com vols clarificar les coses o com vols plantejar els objectius, crec que hi ha dues branques que ens poden definir com a conselleria. Dues branques o dos temes molt generals. Per una banda hi ha tot el tema de seguretat, i parlar de seguretat pot esser mescla de diferents conceptes i l'Ordenament Jurídic espanyol parla d'ordre públic, seguretat ciutadana i seguretat pública de forma indiferenciada, però nosaltres voldríem parlar de seguretat pública. Entenent per seguretat pública, indicar una situació d'absència de perill per als ciutadans. És a dir, aquella situació allà on els ciutadans poden exercitar lliurement els seus drets i llibertats sense que existeixi obstacle per a això.

Podríem parlar de molts d'aspectes dins el concepte de seguretat i delimitar responsabilitats distintes de cada administració, però l'important seria clarificar quins són els objectius o quins són els punts que definirien el concepte de seguretat pública per a nosaltres. Per una part, ho definiria un punt molt important que és la coordinació. Hem de fer possible una integració de diversos poders públics, i mai una imposició jeràrquica d'alguns d'ells sobre els altres. És elemental dins aquesta coordinació tenir presents els principis de solidaritat i subsidiaritat. També és bàsic, dins aquest concepte de seguretat, tenir aquesta coordinació però amb una racionalització dels mitjans disponibles, que és una conseqüència immediata d'aquesta coordinació. Aquest punt ens du a incrementar l'eficàcia i les actuacions, i per una altra banda a optimitzar l'aprofitament de limitats recursos econòmics dels quals disposen les diferents entitats públiques. Bàsic també dins el tema de seguretat és la formació, que és el tercer pilar bàsic. Hem de tendir o el desitjable seria avançar cap a l'homogeneïtzació en la mesura del possible de la diferent formació dels agents que d'una manera o l'altra actuen dins l'àmbit de la seguretat. Ja que ens hem trobat moltes de vegades que la confiança en diferents agents que actuen és molt important a l'hora d'actuar. I dins aquesta línia sí que volia assenyalar la importància que ha tengut, i la que tindrà, també d'ara en endavant l'Escola de policia local de les Illes Balears.

I l'altre eix bàsic dins el tema de seguretat és la informació i participació ciutadanes, que hem d'instrumentar en un doble sentit. Des de l'administració pública cap al ciutadà, i des de la població cap als poders públics. Tots aquests conceptes de seguretat ens duen a establir, o la concreció més concreta del tema seguretat té la seva projecció o la seva programació dins la Direcció General d'Interior, com es pot suposar. I ens du a establir projectes com el servei de seguretat de la Comunitat Autònoma, tot el que fa referència a coordinació de policies locals, expansió i desenvolupament del servei de protecció civil, tenint molt present el gran projecte del centre de coordinació d'emergències.

L'altra branca, que creim que ens pot definir també com a conselleria, i que és un terme genèric però que podem acotar, com ara intentaré explicar, és el concepte de benestar social. Perquè hem de fer tot el possible, o aquest benestar social l'entendem com el benestar del col·lectiu social que implicaria tot allò que fes possible l'eliminació de qualsevol tipus d'impediment per aconseguir, per dir-ho d'una manera fàcil, i que a mi em fa més bé dir-ho d'una manera fàcil i no massa complicada, per aconseguir la felicitat, o redundant amb el terme, el benestar de tots els membres d'aquest col·lectiu dins el seu entorn. I com que és un concepte molt ampli que moltes altres conselleries o molts d'altres departaments hi tenen implicacions, nosaltres voldríem acotar aquest concepte de benestar social sobretot a les tres àrees que són responsabilitat directa de la conselleria, que són Joventut, Família i Menors.

Per una part, si ens centram en Joventut, l'objectiu primordial de la política de Joventut ha d'esser arribar allà on no arriben els altres. Mai intentar suplantar des de l'administració, o una administració com la nostra, tot un camp d'activitats i iniciatives de col·lectius, entitats, empreses vinculades directament amb el món jove i que per tant tenen una especialització molt més forta que la que puguem tenir nosaltres com a administració. També creim que no és positiu, i que no volem pretendre ni podem pretendre, arribar al jove amb un llenguatge diguem-li oficial, o allunyat de la seva edat. Hem d'esser capaços d'utilitzar el seu mateix registre idiomàtic i no podem tocar contínuament a la seva porta amb un grapat d'iniciatives que res no tenen a veure amb el que és la seva problemàtica i les seves necessitats. Més bé al contrari. Creim que dins el Departament de Joventut hem de tenir la porta sempre oberta a totes les seves demandes i saber dirigir-les cap a la solució més adequada.

Aquestes actuacions passen per dos punts bàsics com són la formació i la informació. Per això, consideram molt important dur a terme campanyes de divulgació i un assessorament continuat per al jove en tot allò que el preocupa: servei militar i objecció de consciència, accés al món laboral, campanyes de prevenció, accés a llogar o adquisició d'un habitatge, facilitar els tràmits universitaris, fer possible una residència fora del seu lloc habitual durant el curs, entre d'altres. Així com estar a prop del jove a través d'una bona xarxa d'oficines d'informació juvenil. Tot això que pareix resoldre problemàtica no ens ha de fer oblidar que el temps lliure també ha d'esser un espai educatiu i necessari per créixer com a persona.

Dins l'àmbit de Família és important seguir considerant la família com a un element bàsic de la nostra societat, i entendre que no basta fer actuacions per cada un dels seus membres de forma aïllada, sinó que la família com a tal és subjecte de drets i obligacions, i per tant també ha d'esser objecte de polítiques concretes. Són importants les actuacions de cara a la protecció de la família, foment de les associacions, divulgació, així com mantenir l'aspecte formatiu, escola de pares, a través d'estructures ja existents, Apas i entitats vinculades a l'àmbit familiar. Incidir també en iniciatives anteriors que han fet possible compartir el temps lliure a tots els membres d'una família com és el tema de vacances familiars.

Si parlem ara del tema de Menors, hem de tenir present que es manté la divisió en dues àrees ben diferenciades, com ja se sap, i que per ventura és el tema de què més s'ha parlat d'aquesta conselleria i que més intervencions ens han demanat en aquest parlament sobre el tema de menors, tant per problemes concrets com per explicar iniciatives legislatives, o bé diferents temes. És el tema que més preocupació ha tengut, o més ressò ha tengut, o més ha estat objecte de compareixences en aquesta cambra.

Per tant, ja sabem que hi ha dues àrees que sempre hi hem de fer referència quan parlem d'aquest segment competencial, per una banda tot el referent a protecció de menor desemparat, i per l'altra aplicació de mesures judicials i extrajudicials a menors infractors o amb conflicte social. Hem de repetir, encara que ho haguem dit moltes vegades, que el principi rector de les nostres actuacions ha d'esser sempre un: el menor és el més important. Tot s'ha de fer en interès del menor. Per això, parlar de menor desemparat ha de representar posar en pràctica tot allò que ens ajudi a fer un diagnòstic ràpid i encertat de la seva situació per tal de trobar-li la solució adequada, que moltes de vegades passarà per una institucionalització a un centre, però que la tendència ha d'esser fer tot el possible perquè el nin creixi dins un entorn familiar, bé família pròpia, que pot esser la seva pròpia família natural després de cert suport, bé família externa, o bé a través d'una família acollidora o adoptant. Per tant, el suport de les famílies biològiques, no tant sols econòmic, sinó també existencial i formatiu, és un punt important, així com suport a un altre gran grup de famílies que volen col·laborar amb l'administració acollint, com a seus, menors que per diversa problemàtica no poden créixer dins la seva pròpia família. M'agradaria remarcar, i de fet és de justícia fer-ho, que és fonamental dins el món de protecció el paper de les entitats col·laboradores.

Un altre tipus de problemàtica és la plantejada pel col·lectiu de menors infractors. Aquí sí que és destacable l'esforç ja fet, hi tindrem discrepàncies o hi estarem d'acord, però sí que s'ha de remarcar, però l'hem d'incrementar per tal de mantenir nous programes que es varen posar en marxa ja l'any passat, com és el programa EMA, equip de mesures alternatives, mitjançant convenis amb ajuntaments, empreses, que fan possible que el menor pugui complir una mesura judicial sense internament, fent una tasca que en moltes ocasions redunda en bé de la comunitat. Hem de mantenir una perspectiva clara que el menor infractor ha d'esser objecte d'una formació, amb mestres en el centre, així com fer possible el coneixement d'un ofici a través dels tallers que també es duen a terme en el centre. L'aspecte educatiu és fonamental de cara a aconseguir una reinserció del jove. Ja hem indicat en el principi, però convé remarcar, que entrem també dins un moment de canvi substancial dins aquesta matèria, si a nivell estatal s'aprova la modificació del Codi Penal amb l'augment de la majoria d'edat en els 18 anys. Les incidències són moltes, això ens obliga a tenir una visió clara de la nova situació per a la qual hem d'estar preparats com a govern.

Un altre aspecte que també hem de considerar i que el volem posar damunt la taula perquè creim que és important tenir-lo en compte en aquest parlament, és que hem de començar a treballar, i de fet ja hem començat a fer feina en la preparació de la transferència als consells insulars de la matèria de protecció a menors, en compliment tant d'un punt del nostre programa electoral, com del nostre Estatut d'Autonomia.

No volíem, o no volem deixar de fer notar que hi ha altres àrees dins la conselleria que són de gran importància, com són administració local, importància que li ve donada per la relació que manté Governació amb tots i cada un dels ajuntaments, a nivell d'assessoraments i cooperació; els col·legis professionals, bàsica la seva coordinació per estar al servei d'un col·lectiu de professionals que a la vegada ens ajuden a solucionar aspectes que per falta d'especialització com administració no podem resoldre, i joc i espectacles que són competències de recent assumpció la qual cosa ens obliga a modificar circuits administratius, a començar la redacció de nova legislació i, sobretot, a plantejar com un objectiu primordial l'inspecció i el control donat a la matèria, com tots podran entendre.

Això seria en general el plantejament de la conselleria i totes les àrees que la conformen, però podem passar a concretar una mica quin és el programa de cada una de les direccions generals.

Quan parlem de Direcció General d'Interior també fent una anàlisi, i mirant el que ha estat fins ara i cap allà on volíem arribar, engloba àmbits diferents com ja s'ha vist dins aquest esquema general. Però per ventura parlar de la seva columna vertebral o el seu eix fonamental és el de Governació *strictu sensu*. Vol dir, exercici de l'autoritat administrativa i el seu corresponent control sobre activitats reglades i desenvolupament i exercici de la futura seguretat pública balear, en vista a una millor qualitat de vida dels nostres ciutadans amb el màxim respecte en els principis de legalitat i llibertat. En aquest sentit aquesta direcció general l'hem d'encardinar i estructurar, o hem d'encardinar dins d'aquesta direcció general, el futur servei de seguretat de la Comunitat Autònoma, amb les següents tasques basades en desplegament de l'article 10.14 de l'Estatut d'Autonomia: vigilància i protecció d'edificis, instal·lacions, personalitats i materials classificats, establint cursos per al personal especialitzat i creant normativa sobre resolució d'incidents, conflictes i procediments de seguretat. Normes sobre autoprotecció, protecció dinàmica i estàtica de personalitats, visites, funcionaris, persones, instal·lacions; plans d'evacuació i emergència per a centres i dependències pròpies, així com per a determinades activitats i esdeveniments; coordinació i resposta en situacions qualificades com a crisis; procediments de seguretat i control de la informació interna; planificació i catalogació de riscos; estructuració i disseny d'una hipotètica i futura policia autonòmica, tema que no podríem partir d'aquí sense mencionar-lo, si bé hem de tenir molt present que era un tema que depenia o depèn de la modificació del nostre Estatut d'Autonomia i per tant és un tema que encara que la conselleria, com una part més del govern, hi posàs tot el seu diríem desig i totes les ganes de tirar-ho endavant, sí que podem continuar amb estudis, sí que podem concretar matèries, sí que podem mirar d'establir la seva possible viabilitat, però que de moment ens queda aturada a causa de la impossibilitat de dur a terme la reforma de l'Estatut.

A l'actualitat la Direcció General d'Interior compta amb tres serveis diferenciats: corporacions locals, activitat classificada, jocs i espectacles, i per una altra banda protecció civil.

Corporacions locals, que és un servei de gran importància, com ja havíem parlat també a l'exposició general, té també diferents apartats. Un d'ells és el tema de policies locals. S'ha fet una gran tasca sobretot des de l'any 88 quan es va aprovar la Llei de coordinació de policies locals, i s'ha produït desplegament normatiu que ha contribuït en gran part a fer que sigui un cos molt més professionalitzat, s'ha produït una racionalització i millora dels serveis de la policia local i tot això ha redundat en un increment de la seguretat pública. Però hem de seguir amb aquesta línia, i amb aquesta trajectòria i plantejam com a objectius prioritaris els dos següents. Per una banda, aprofundir en el perfeccionament i millora de la coordinació de diferents cossos a través d'homogeneïtzar els recursos, d'establir un canal d'informació que permeti una actuació integrada i més operativa. Mitjançant tot això l'estudi, actualització i difusió sobre la normativa de policies locals. En aquest sentit cal ressaltar la potenciació i perfeccionament del centre de coordinació d'emergències, que mitjançant diferents convenis i acords, s'anirà oferint a les diferents institucions per aconseguir una resposta més ràpida i eficient davant la cridada d'auxili o d'assistència permetent una estandarització de la qualitat del servei i atenció rebuda pel ciutadà, arribant a un major aprofitament dels recursos.

Per una altra banda, és un punt bàsic, i per ventura un dels punts més especials que tenim en matèria de policia local, optimitzar el funcionament i la gestió de l'escola de policia local de la Comunitat Autònoma, establint fórmules que permetin l'adequada formació, professionalització, especialització i reciclatge, dels membres de les policies locals, així com d'altres cossos de seguretat o d'emergència. Dins aquest tema de l'escola de policia local, segueix essent un punt molt important la descentralització, fent possible o atenent moltes demandes de pobles de l'illa de Mallorca, i de les altres illes, que molt de cursos, proves selectives, com de fet ja es va fer el curs passat i enguany, les proves selectives es puguin realitzar en el propi lloc, sense que els policies locals o els aspirants a policia local s'hagin de desplaçar sempre a ciutat de Palma per haver-ho de fer. Pensam, veurem si després serà possible, que en un futur no molt llunyà, i dins el principi de globalitat que impulsa totes les actuacions d'aquesta direcció general, aquesta escola hauria d'evolucionar fins al que podia esser l'acadèmia de seguretat pública balear. Amb els criteris de racionalització de la gestió, descentralització i establir el pla acadèmic de centre que reculli aquests nous objectius.

Dins corporacions locals tenim una altra àrea que és administració local. Aquest servei ha de mantenir el que ha estat el seu objectiu fins ara i que de fet és un objectiu que es va complir i que és bàsic per als ajuntaments, que és que ha de dirigir els seus esforços a col·laborar amb l'administració local en el compliment dels seus fins, mitjançant un adequat assessorament, control de la regularitat de les actuacions i l'impuls d'una normativa sobre règim local que s'ajusti a les peculiaritats pròpies de les Illes Balears. Com a objectius prioritaris es plantegen la presentació d'un projecte de llei de règim local, que aglutini i unifiqui la diferent normativa dispersa. L'execució d'un projecte que faci possible que hi hagi una estandarització documental tant a impresos com a arxius informàtics, i que al mateix temps serveixi de complement en el pla de normalització lingüística de les corporacions locals. Tots aquests projectes com els de la resta de la direcció general, aniran acompanyats de la concessió d'ajuts per ajuntaments que s'impliquin directament amb ells. Dins aquest servei també hi té cabuda la competència de col·legis professionals que estam a punt, o ja està començant a elaborar, la creació d'un registre unificat a més d'un cens i de consensuar amb els interessats un decret regulador. Tot això dins una línia d'assessorament i col·laboració amb els diferents col·legis professionals. Dir que és un col·lectiu que donada la seva especialització tenen un esperit molt col·laborador amb l'administració, i una capacitat molt fàcil de consens per arribar a un consens de normativa i a un consens de desplegament normatiu.

Quant a activitats classificades, jocs i espectacles. Activitats classificades, com tots saben, està a punt de culminar el procés de transferències als consells insulars. S'ha elaborat el projecte de reglament, actualment està en fase de consultes, i hem intentat per damunt de totes les coses, que era un compromís que també estava assumit, eliminar el retard en la tramitació d'expedients pendents per tal de passar tots els expedients, que no n'hagués de pendents, sinó només els que estiguessin, en terminologia d'activitats classificades, vius que són els que estan funcionant, estan pendents de qualque dictamen, que no depèn únicament de la Conselleria de Governació.

Així i tot hem de seguir en la tramitació i control d'aquelles activitats que no hagin estat objecte de transferència als consells insulars. I hem d'implantar un pla de formació, ensinistrament, informació i assessorament de les entitats locals en matèria de contaminació sonora i inspecció de locals de pública concurrència, no oblidant el continu assessorament i col·laboració amb els equips tècnics de les diferents administracions, col·legis professionals i entitats públiques i privades.

Quant a joc, essent una competència assumida recentment, o dins aquest any, és important tenir present que s'ha de fer un desplegament normatiu amb un catàleg de jocs propis d'aquesta comunitat i creació d'un programa informàtic propi del joc en aquesta comunitat. I és de gran importància l'elaboració d'un estudi seriós sobre la creació de fórmules autonòmiques pròpies de joc. Això és una cosa que hi hem pensat molt i que ens du molt a pensar, tant per diferents sol·licituds que es fan o diferents consultes, com també veure de quina manera podria incidir dins la població. Per això és necessari un estudi, però si que creim bàsic, i aquí voldríem apuntar que la recaptació d'aquestes noves fórmules autonòmiques podrien anar a diferents fins socials, com podria ésser el 0'7%. En poc temps s'ha de fer efectiva l'adequada inspecció i control de la regularitat de les autoritzacions i concessions, així com la creació i adequació de noves taxes i sancions. En aquest sentit, la formació del personal especialitzat i la col·laboració amb el cos de Policia Nacional tenen una importància transcendental. Un altre punt bàsic dins el tema de joc, i que considerem important, seria la creació de la comissió balear del joc que vendria a realitzar les funcions, o que serien les mateixes funcions, que desenvolupava o que estava desenvolupant fins ara, fins que no s'elimini, la comissió, el que és *la comissió nacional del juego*. Principalment, consulta i desplegament normatiu, l'evacuació d'informes i també estaria comparada en representació de diferents administracions, organismes i associacions del sector.

D'espectacles públics, de cara al futur, s'han d'adequar mecanismes de concessió d'autoritzacions sobre espectacles públics a la realitat actual. S'han d'accelerar i dinamitzar noves fórmules administratives i s'han de tenir relacions de la Delegació del Govern a l'hora de sol·licitar la necessitat de col·laboració de la força pública. És un tema bàsic i que el tenim pendent damunt la taula l'elaboració del decret d'horaris d'espectacles. I s'ha de començar una tasca encaminada a la creació d'un cos normatiu sistematitzat sobre aquesta matèria.

El darrer bloc d'aquesta direcció general és protecció civil. Al nivell que ens trobam de desenvolupament, al nivell que es troba el servei, els objectius s'han transformat, els objectius que vàrem o que es varen establir l'any 90 quan es va crear, que eren tres objectius bàsics, que era per una part augmentar la comprensió i participació de tota la població en les seves tasques de protecció civil i introduir com a (...) natural el concepte d'alta protecció. Un altre objectiu era la coordinació dels distints serveis públics relacionats amb emergències, i l'altre l'elaboració de diferents plans d'emergències. Tot això s'ha transformat en quatre objectius de major abast i globalitat que són: per una banda, assolir un elevat grau de planificació davant les diferents situacions de risc amb les quals podem, amb les quals es pot enfrontar el territori de les Illes Balears, d'acord amb el que s'estableix a la legislació aplicable; per una altra banda, augmentar el grau de formació i coneixements en matèria de protecció civil, tant a nivell intern, el personal de servei i voluntariat, com a nivell extern, diferents sectors de la població, sobretot entre els joves, en temes com poden ésser el socorrisme, els incendis, les inundacions, l'educació vial i el pla d'emergència escolar; un altre punt és establir unes bases i línies mestres d'actuació que facin possible l'impuls definitiu a nivell d'administració local de la protecció civil a cada un dels seus àmbits territorials; i un punt important del qual xerràvem també quan parlàvem de seguretat en el preàmbul és augmentar el grau de coordinació entre les diferents administracions públiques amb responsabilitat a l'àmbit de l'emergència i seguretat, a través de l'establiment i promoció d'uns sistemes que facin possible una més àgil i eficaç actuació conjunta al mateix temps que facilitin al ciutadà un ràpid i senzill accés en el servei d'emergència.

Tot això a través de dues eines. Per una banda, el pla mestre de seguretat pública balear i per l'altra el gran projecte que és el centre de coordinació d'emergències, que segon les previsions estarà en poc temps en condicions d'unificar els diferents números d'auxili en un únic, el 112. Indicar que aquest 112 no és només un objectiu propi d'aquesta comunitat, sinó que ens permetrà també el compliment de la decisió del consell europeu de juny del 91 que obliga tots els estats membres a establir mecanismes necessaris per tal de disposar d'aquest sistema com a màxim a l'any 96. I aquest sistema s'ha d'arbitrar sobretot per aconseguir tres funcions bàsiques: coordinar i racionalitzar la gestió d'emergències, unificar els telèfons d'actuació i emergència en un únic que és el 112 facilitant així l'accés a solucionar una certa demanda d'auxili a la població, i prestar, mitjançant aquesta plataforma, servei d'assistència i informació al ciutadà. Tot això sí que els voldríem aclarir que el desenvolupament d'aquest sistema no ho fa pròpiament la Conselleria de Governació, sinó que es va encarregar a una empresa mixta denominada BITEL que és la que en l'actualitat desenvolupa i gestiona el sistema.

Si parlem ara a passar del programa de Joventut, la política de Joventut i Família, tindrà tres grans eixos envoltant dels quals s'ha d'estipular els diversos programes i projectes. Aquests eixos són: per una banda, informació juvenil i familiar, per una altra banda, formació i assessoria juvenil i de famílies, i per l'altra foment de l'associacionisme i activitats de temps lliure. Quant a la informació, entenem que és de vital importància per als ciutadans, el jove és important que tenguí accés a la informació i que realment faci ús d'aquesta possibilitat i volem que s'estructuri o volem parlar d'informació però des d'una triple via: per una part, augment de la quantitat d'informació, augment de la qualitat d'informació i augment de la participació externa. Quant a l'augment de la quantitat d'informació passa necessàriament per una implantació territorial absoluta per assolir aquest fi es duran a terme tres actuacions. No ho podem fer tot sols, i el Govern balear per a això ha de comptar amb la necessària i imprescindible col·laboració dels consells insulars i ajuntaments, però ens proposam com a objectiu, i tenint en compte que tendrem aquesta col·laboració, un objectiu prioritari d'aquesta present legislatura o d'aquest present any és aconseguir que la xarxa d'oficines i punts d'informació juvenil sigui present a la pràctica totalitat dels municipis de la nostra comunitat. Un altre punt, és indicar que es durà a terme, així mateix, una campanya de senyalització i difusió de la presència d'aquestes oficines i punts per aconseguir que els joves coneguin perfectament l'existència i utilització dels seus punts i oficines d'informació més properes. Paral·lelament es potenciarà la difusió i participació de totes les Illes i municipis mitjançant l'organització de seminaris de formació d'informadors, amb accés obert per als joves dels municipis que així ho desitgin.

Quant a l'augment de la qualitat de la informació, s'ha d'aconseguir per una doble via. Constant formació dels informadors mesuradors, i això és una tasca que es marca com a objectiu, però que es pot avaluar ja com a una tasca feta durant aquests darrers mesos que valoram com a molt positiva tant d'assistència com d'aprofitament d'aquests cursos. I també una millora del sistema de transmissió d'informació. Indubtablement s'ha de dur a terme la connexió informàtica de la xarxa d'oficines entre elles mateixes, i també entre altres xarxes espanyoles i europees. Tot això a través d'equips apropiats i via telefònica. Posant aquests equips, aquesta possibilitat a l'abast del jove, precisament per aconseguir motivar la seva entrada i posterior ús de les grans xarxes d'informació. En definitiva, s'ha d'equipar la xarxa del Govern d'una tecnologia informàtica de la informació, i s'han de formar els informadors i joves per al seu ús i aprofitament.

Quant a l'augment de la participació externa és primordial en tot procés, ja que de poc serviria la tasca del Govern si no es veu reformada i recolzada per institucions i entitats. Per una part, recordar que ja actualment es varen incrementar contactes amb la joventut europea a través d'una doble via. D'una banda augmentant els contactes a través d'intercanvis amb joves d'altres països. I per l'altra banda mitjançant la connexió i utilització de les xarxes i projectes d'informació a nivell europeu. És un tema que hem de continuar i que creim que a través d'aquests intercanvis no només hi ha un enteniment a nivell polític, que era un fet important i que s'havia descuidat, sinó a nivell de coneixement d'activitats i a nivell d'experiència per al mateix jove que és molt important.

També creim que hem d'aconseguir una millor presència dels mitjans de difusió i comunicació donat que aquest disposa de major potencial i capacitat en el món de la informació. Aquesta presència la podem afrontar, per una part, a través de mitjans de comunicació privats amb projectes com els que duim a terme com el de Ràdio Jove, o amb el suplement de premsa de l'Agenda Jove que s'ha fet servir i que serveixen perquè arribi la informació als joves. I per una altra banda, també són aquests mitjans la veu de molts de joves amb moltes d'inquietuds culturals o esportives que no troben encara resposta en els mitjans privats. També hem de fer possible aconseguir la presència en mitjans, a través de ..., per a comunicar amb el jove i la família d'una forma ràpida, hi hagin notícies, recomanacions, programacions que du a terme l'administració que de vegades no són capaços de fer-los arribar i que no tenen l'acollida que haurien de tenir perquè són desconegudes per la població.

Quan a formació i assessoria a joves i a famílies, la formació als joves ha d'esser incidint especialment en tot el que fa referència al món laboral i habitatge que és d'allà d'on ens han vengut les demandes i la problemàtica més important, que són les inquietuds també preferents o per les quals tenen més necessitat la nostra joventut. S'insistirà especialment en tot el tema de recerca d'habitatge, tot combinant també el tema de borses de treball i borses d'habitatge ja existents. En la formació de famílies s'incidirà especialment en les escoles itinerants, tant de pares com de fills, fent atenció en tot moment a les demandes existents i tenint sempre com a criteri orientatiu la recerca de millora d'unitat i harmonia familiar. La formació i assessoria a joves i famílies en temes que s'han d'afrontar, i val a dir, amb valentia i decisió, que són problemàtics i que de vegades són temes que no es toquen per la problemàtica que duen, però que creim que també es responsabilitat de l'administració posar-los damunt la taula, temes com drogues, alcohol, malalties, campanyes de prevenció en trastorns, en alimentació, racisme ... tot això són temes que de vegades no s'afronten dins l'àmbit familiar, dins l'àmbit de la joventut i que nosaltres creim que hem d'agafar el testimoni de la responsabilitat de posar-los damunt la taula i tocar-los per posar-los, almanco trobar, intentar almanco trobar-ne la solució.

S'han de mantenir també certes assessories, o un nombre d'assessories que han comptat en gran demanda fins a aquest moment. Per això continuarem amb assessories sobre servei militar i objecció de consciència, lleure, viatges, treball i habitatge. També es facilitarà l'accés a l'esmentada assessoria oferint sistemes telefònics àgils perquè sigui possible que la gent, amb molta facilitat o bé amb telèfons gratuïts, pugui tenir accés al que és l'administració.

Un comentari a part, dins el camp de la formació, es mereix el suport a altres joves en el terreny de l'art. Literatura, pintura, escultura i música seguiran formant part del pla cultural jove que cada any compta amb una major participació i que demostra l'augment de la tècnica i la qualitat dels nostres joves artistes.

També mereix un comentari a part el tema de la família, i dins el tema de la família, la posada en marxa d'un pla coordinador de totes les institucions i entitats que donin suport i ofereixen tot tipus de prestacions a la família.

Ja per concloure aquest tema, creim que és important el foment de les associacions i activitat d'aprofitament del temps lliure. Associacions perquè tots sabem que un jove que ha crescut o que està en contacte amb una associació, bé de tipus cultural, bé de tipus de temps lliure, arriba a aconseguir una sèrie de valors d'amistat, respecte de l'entorn, molt més superiors a un jove no associat. I més està en condicions de resistir amb una major fermesa a tares com puguin esser el tema de la droga. Es continuarà donant suport a les associacions en els seus projectes, en els seus (...) i especialment en el Consell de la Joventut de les Illes Balears. També hem parlat del temps lliure i és important que el temps lliure tant per a la joventut com per a la família sigui un temps per millorar individualment i col·lectivament. En aquest camp és fonamental que els pròxims anys augmenti l'efectivitat de l'ofertament, i això, perquè cada institució, govern, consells insulars, ajuntaments i cada entitat assoleixi el seu paper a l'ofertament d'activitats i compti amb els mitjans i instal·lacions per dur-ho a la pràctica.

Ens marcam com a prioritaris temes que ja han tengut ressonància en altres anys, com és que es respecti i conegui l'entorn natural, que es tinguin en compta problemàtica com pugui esser el racisme i es tinguin present les activitats que es duiguin a terme, i tot això farà possible que les activitats que es realitzin siguin no només per a un gaudi del temps lliure, sinó també, com havíem dit abans, per al creixement del jove i per a la bona relació de l'entorn familiar. Per tot això, el Govern augmentarà el seu ofertament de viatges culturals, de tipus esportiu, i implicarà al jove i a les famílies la diferència i protecció del nostre patrimoni cultural.

Un punt que també voldríem remarcar, és que tot aquest ofertament formarà part del programa Carnet Jove, que és un programa europeu, que està implantat des de ja fa uns anys a la nostra comunitat, i que està aconseguint objectius molt importants, sobretot per al jove que té una sèrie de recursos econòmics limitats i que pot comptar amb descomptes en el cinema, descomptes en els vols, si s'ha de traslladar per temes d'estudi, i a tota una sèrie d'establiments comercials. I tot això, ens ha merescut el reconeixement de diferents comunitats autònomes d'Espanya.

Ja per donar una passada a la darrera direcció general, o al darrer punt, que és la Direcció General de Menors, sempre, quan parlam de menors, havíem estructurat, i ja ho hem parlat en el principi, quan parlàvem del tema en general, sempre estructuram el tema en protecció i reforma, i sempre parlàvem d'aquests dos àmbits diferenciats. Ara veuran que l'estructuració és diferent i que feim referència, per una part, al desplegament normatiu, per l'altra a estudis i per l'altra conveni i programes, per acabar un darrer punt més general que hem denominat direcció general. A mi sí que m'agradaria matisar que ens trobam amb una direcció general, que ja hem explicat el perquè del seu desmembrament d'una direcció general que tenia una denominació més ampla, però sí que una direcció general que ja com he apuntat abans, amb moltes crítiques i amb opinions a favor, però sí que durant aquests dos anys que nosaltres hem estat a la Conselleria ha estat objecte, per una part, d'assumpció de noves competències, cosa que no va esser fàcil i que funcionava amb un conveni de gestió però que després posat a la pràctica sabíem una mica de què anava, però que ens varen sortir les dificultats, sí que ha estat una direcció general allà on per ventura s'han produït les transformacions més profundes, allà on hi ha hagut més canvis, i allà on s'ha intentat fixar una mica el tema, adequar-lo una mica a les necessitats de les illes, a l'estructura real de la problemàtica que es plantejava o que se'ns plantejava com a govern. I sí que és important consolidar tots aquests canvis que s'han produït, i seguir en la línia que ja estava una mica marcada.

Quant a tot el tema de la direcció general, ja dic, el plantejament serà una mica més globalitzat, i per ventura parlarem de les dues àrees d'una manera més clara per variar també una mica el plantejament que s'havia fet fins ara, sempre parlar per una part de protecció i per l'altra de reforma, i tocarem el tema des de quatre eixos o de diferents eixos més generals. Per una part, creim que és important incidir o parlar del desplegament normatiu. Aquest desplegament normatiu ens afectarà a diferents àrees i diferents punts. Per una part, seguint la línia en matèries de competències de la CAIB i també mirant el conveni de La Haya publicat en el BOE en matèria d'opcions internacionals, creim que hem d'establir una normativa adequada que reguli les agències privades com a entitats col·laboradores de la Conselleria de Governació, perquè aquestes puguin participar en els procediments d'opcions internacionals. Tenim com sempre, encara que sigui molt repetitiu, hem de continuar insistint i repetint, tenim com única finalitat el bé del menor, però establint els canals i procediments que garanteixin en el màxim la transparència en les relacions amb els països que hi intervenen. És un tema que preocupa molt, i si llegim notícies en els periòdics o si rebem notícies, bé d'entitats relacionades amb el tema com pugui esser Delegació del Govern, és un tema que sí que, bé mitjançant aquestes agències privades, bé amb un control més estricte per part de les diferents administracions, s'ha de fer un control molt estricte de diferents països que intervenen dins el tema d'opció internacional.

És bàsic també fer referència a la Llei d'acció social. S'ha de fer un desplegament d'aquesta llei d'acció social, amb l'objecte d'una major coordinació dels serveis que han d'establir els mínims existencials en funció de nivell competencials. Per evitar, per una part, duplicitats i de manera especial, i és el que més preocupa, perquè una duplicitat et pot preocupar però la qüestió és que es resolgui un problema, si se soluciona per dues vegades encara millor, però sí d'una manera molt especial hem de mirar, amb aquest desplegament normatiu, de fer possible que s'eliminin els buits en la prestació de serveis, com de vegades pot esser que ens hi haguem trobat. A més aquest aspecte ha d'esser, aquest desplegament de la direcció social, un punt de partida per a la planificació tècnica de les transferències en matèria de protecció de menors als consells insulars.

Hem de fer referència també a la llei que es va aprovar a la legislatura passada, als articles 27 i 28 de la Llei 7/95, i la Conselleria ha d'assumir el compromís de dotar tots els centres i serveis d'atenció a menors dels seus corresponents reglaments de règim interior, dins dels principis reguladors de l'esmentada llei, amb la finalitat que tant el menor com els pares i els curadors coneguin de forma clara els seus drets i obligacions. Mereix una especial distinció, o una especial menció, la disposició transitòria de la mencionada llei, que ens concedeix el termini d'un any des de l'entrada en vigor per tal de dur a terme la revisió de les situacions i mesures de protecció ja establertes, amb l'objecte de adequar-les a la nova regulació, a la qual cosa hi estam procedint.

Un tema, o un altre eix important que hem de tocar en el tema de menors, és el tema d'estudis. Aquí començaré parlant d'un tema que serà el que possiblement em dugui més conflictes després a plantejar per part de cert diputat que ens imputarà retards i coses que assumirem perfectament, que no podem deixar de parlar del Pla integral del menor, amb una feina d'elaboració que es va iniciar ja l'abril de l'any passat, i que es va començar una feina a través de tres comissions; per una part un estudi de les necessitats, per una altra part el catàleg de serveis i estudis de la població, i per l'altra la legislació. És té recollida i processada tota la informació, si es vol després es pot incidir una mica més en el tema a quin punt està, es va elaborar per part de la Conselleria tota la documentació necessària, si bé es va creure parlant després amb altres instàncies o amb altres administracions, o amb representants d'altres administracions, que es podia arribar a un document consensuat, a un document allà on els altres hi diguessin tot el que hi havien de dir, que es pogués pastar i repastar, i en això estam. Si bé, jo no sé si podem establir que dins aquest darrer trimestre tot estarà conclòs, jo ja no sé si me d'atrevir a dir-ho perquè després se'n pren molta nota i és del que se'ns recrimina, però amb tot el dret del món i nosaltres hem d'assumir les diferències que hi hagi pogut haver. Però si que estam en un punt que crec que aquest retard és important tenir-ho present, perquè crec que és un pla integral que obliga moltes administracions, que obliga moltes instàncies, molts de serveis que no depenen només de la Comunitat Autònoma, sí que ha d'esser un pla consensuat perquè aquests serveis puguin dur la seva feina endavant.

Creim que també és important, dins les funcions de coordinació del servei de Menors, proposar la creació de les comissions insulars que farien possible, que serien un instrument de treball, i farien possible la definició de les xarxes insulars i la seva incardinació dins la interinsular.

Al mateix temps, i en compliment del nostre programa electoral, volem procedir a la creació de la Comissió balear del menor, que assessorarà i elevarà informes a aquesta administració. Seria un organisme de consulta, allà on hi hauria el representant de totes i cada una de les instàncies implicades, que seria de molta més eficàcia que certes figures que s'han proposat, tant a nivell estatal com a nivell de comunitat. És molt important per tal de potenciar el procés d'individualització i personalització de la resposta d'intervenció, i atenent el principi d'evitar que l'al·lot estigui institucionalitzat a un centre, potenciar el desenvolupament personal a l'àmbit de la família que impulsar l'acolliment familiar amb el suport tècnic, econòmic, assistencial i formatiu que sigui necessari.

Un altre punt bàsic dins el tema de Menors, i que no podríem funcionar sense ell, és el tema de convenis i programes. Pel que fa referència al tema de convenis és necessari que es mantinguin els existents, però sempre amb criteris de modernització i una adequació forçosa a les noves normes legals, situacions i avanços professionals. Dins els diferents convenis, perquè es coneguin i perquè se sàpiga quins es volen mantenir o quins es volen potenciar, sí que m'agradaria destacar en primer lloc un conveni que ha estat molt important, i que creim bàsic mantenir, que és el programa experimental de prevenció en situació de risc i tractament de famílies allà on no es produeixen maltractaments. El que normalment denominam el programa maltractaments, que és un conveni amb el Ministeri d'Assumptes Socials, que no només ens implica a nosaltres sinó a diferents administracions, com ajuntament de Palma, Conselleria de Sanitat, Consell Insular de Mallorca, Insalud, Mec, (...), Ministeri de Justícia. I hem d'assenyalar que la nostra conselleria, sobretot aquest mateix conveni de maltractaments, ha estat anomenada en multitud de treballs de la doctora Cerezo, catedràtica de la Universitat de València, com un model a seguir a diferents comunitats de l'Estat espanyol.

Tenim també establert amb els consells insulars, quant a llar d'acollida de menors també una sèrie de convenis, també amb entitats sense afany de lucre que tenen com a finalitat la cura de menors en situació de risc o d'abandonament, i creim que s'ha de fer, que és important el manteniment d'aquests convenis. Una menció especial és la que fa referència al conveni que tenim amb la fundació Nazaret, depenent o lligada al Bisbat de Mallorca, que té encomanada la gestió a una empresa que es diu Siac, i que està constituïda com unitat de diagnòstic socio-educatiu. Té com a finalitat complir les mesures de protecció acordades per l'entitat pública competent, segons els marc legal de la Llei 21/87, funciona de cap a cap d'any 24 hores al dia, i creim que ha de continuar amb l'eficàcia de diagnòstic i ràpida derivació dels casos.

Amb el Departament de Pedagogia de la Universitat balear es mantenen convenis per a la realització de pràctiques per part d'estudiants a diferents àrees de la Conselleria, i també una part molt important, que és per part dels especialistes, hi ha una sèrie de convenis per una sèrie d'elaboració d'estudis que nosaltres no tendríem personal qualificat ni disponible per dur-los a terme, i que l'esmentat departament ho du a terme.

També tenim voluntat d'iniciar converses, fent possible una col·laboració amb diferents associacions patronals implantades a la nostra comunitat, Caeb i Pimem. Aquests convenis serien bàsicament amb els nostres centres de reforma, per a la formació de menors acollits, i possibles sortides després d'aquests menors en el mercat de treball.

És molt important, i això ho deixàvem pel darrer, un tema que duim a terme, diferents signatures de conveni pel programa Ema, que és de mesures alternatives a l'internament. Aquests convenis es firmaran tant amb ajuntaments, com amb diferents empreses, i fan possible, per una part remarcar que han tengut una acollida molt important per part d'aquestes, de les associacions, i per part dels ajuntaments, i que ens fan possible que es duguin a terme mesures judicials sense que l'al·lot hagi de passar o hagi d'estar internat a un centre. Volem fer extensiu als consells insulars, ONG, i també mencionar que tenim molt de suport tant per l'equip de suport del Jutjat de Menors com l'Oficina d'ajuda a les víctimes en el delictes. Aquest programa, també volíem fer menció o volíem assenyalar, que es coordina i es duu des del centre de Sagrada Família, que és un centre de reforma, si el Pinaret és un centre de reforma tancat, Sagrada Família és un centre de reforma en règim semiobert. I a més d'aquest programa i de la formació per a al·lots actualment també hi funcionen tallers de formació professional com fusteria, disseny gràfic i impremta.

Ja per acabar, fer menció només a dos punts molt concrets en el tema de Menors, que no he mencionat fins ara, que són temes diríem un més general, que és que hem de seguir amb la millora de totes les actuacions tendents a millorar tots els serveis que impliquen el tema de menors. Vol dir que vàrem arribar amb unes competències allà on no hi havia ni informatització dels expedients ni els treballadors tenien mitjans tècnics suficients, i es varen aconseguir una optimització de les plantilles i dels procediments, i en això crec que hem de continuar. És important que en funció de la celeritat o dels mitjans que donem a aquest personal se solucionin els problemes que es plantegin que són moltes de vegades, per no dir sempre, temes de caire humà i gens tècnics, aconseguirem fer possible que la resolució dels problemes sigui molt més eficaç, farem possible que es pugui garantir una bona competència dels professionals, i els involucrarem en tots els programes de treball.

No hem mencionat ni hem fet referència a un centre com és el Pinaret, però sí que voldríem dir que hem de continuar amb el que s'ha duit fins ara, que és assolir un grau considerable de seguretat que ha tengut fins ara, per tal de superar, i tal com s'ha fet, superar determinades tensions. Sabem que tenim pendent procedir d'una manera immediata a la cobertura de la direcció, posar en marxa l'adequació del projecte educatiu, que ha funcionat fins ara però que cada anys ha d'esser objecte de revisió i permet fixar nous objectius concrets com a centre. Hem aconseguit un fet molt important que és involucrar els treballadors dins la filosofia del centre, se'ls ha donat tot un element formatiu que crec que ha estat molt important i hi ha d'haver sempre una permanent comunicació entre educador i menor. Per això hem afegit en tots els projectes de la Direcció General de Menors, arbitrar juntament amb l'Ibab o amb altres sistemes, un sistema d'aprenentatge permanent dels educadors que faran possible, ja dic que sigui un centre que funcioni que sigui un centre no com ha pogut parèixer fins ara fruit d'instabilitats o allà on es pateixen instabilitats, sinó un centre que nosaltres voldríem modèlic, però intentarem que sigui almanco eficaç. Res més, Sr. President, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

S'aixeca sessió per deu minuts.

Veig que no hi ha membres del Grup Parlamentari Mixt. Per Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Josep Ignaci Portella. Té la paraula per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. PORTELLA I COLL:

No, no en faré massa ús. Bon dia, en primer lloc. És la primera comissió a què assistim com a grup polític en aquest parlament, i per tant en no tenir antecedents de les qüestions desenvolupades o en procés de desenvolupament, no entraré a formular preguntes d'aquest tipus, sinó unes quantes qüestions que de l'exposició he pogut entendre.

Primer de tot m'agradaria saber si hi ha un calendari per posar en marxa el projecte de llei de règim local. Si la qüestió d'estandaritzar la documentació municipal, també hi ha un calendari i si s'ha posat en contacte, si s'ha donat opinió als ajuntaments, del projecte d'estandaritzar la documentació municipal.

Després també m'agradaria demanar si la recaptació d'unes hipotètiques fórmules autonòmiques de joc implicarà per part del Govern la promoció del joc, augmentant l'oferta del joc a les Illes. I si aquest destí, que s'ha dit que es destinaria la recaptació al 0'7, implica que aquesta hipotètica destinació a una qüestió amb què tots hi estam d'acord, seria una justificació per a la no incorporació del 0'7 als pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, si seria una espècie de justificació.

Quant a la planificació sobre situacions de risc, del pla de prevenció, si considera necessari que el pla d'emergències o de protecció civil, sigui desenvolupat a àmbit insular, dotant per a açò als consells insulars de les competències necessàries.

També davant una proposta o una idea molt òptima que ha comunicat la consellera, que és les oficines municipals d'informació juvenil, jo crec que és molt òptim la previsió de que tots els ajuntaments, tots els municipis estiguin dotats d'oficines durant aquests quatre anys, si hi ha un calendari per a aquesta qüestió.

Si el tema d'informació juvenil que, en el cas concret de Radio Jove, que es du des de la Conselleria, si té previsió de descentralitzar-lo a les tres illes, en aquests moments està extremadament centralitzat a Mallorca, i la informació jove que es dona és bàsicament mallorquina i no és interinsular, si seria, si pot ésser d'interès la seva descentralització.

I per últim també, quan té previst l'obertura de la unitat de primera acollida a Menorca, pels greus problemes que el fet de traslladar els menors a Mallorca implica. En quina data té previst l'obertura d'aquesta unitat de primera acollida, d'aquesta illa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Si em permet, a mi m'agradaria demanar-li permís, si s'ha de fer qualque matisació per qualque membre que m'acompanya, es la podrà fer? Gràcies.

Bé, quant a tot el que fa referència a calendaris tant de llei de règim local com d'estandarització de documentació municipal, tot això són temes que s'han parlat o que es venen parlant de moltes converses amb els ajuntaments i això, perquè per sort o per desgràcia, tenim molta relació el tema de corporacions locals, o el personal que du tot el tema d'administració local està contínuament en contacte amb els ajuntaments, i és un tema que ells han demostrat un cert interès, els ajuntaments. Creim que l'estandarització de la documentació és molt important, per ventura no començaríem amb tot el volum o amb tot el plec de documentació, perquè tal vegada hi hauria 200, 300 documents que seria molt difícil fer-ho tot d'un cop, però sí els que tenen més demanda, o els que tenen més ús per part dels ajuntaments. I això, li puc dir que dins un procés de picar, perquè voldríem que fos un suport bé a nivell informàtic, amb un disquet hi pogués tenir accés l'ajuntament, bé també a un nivell visual, a un nivell ben manual que també es pogués tenir, i això és una feina més o manco de mesos, en mig any això es pot tenir en marxa.

Quant al calendari de la llei de règim local, estam en marxa, recaptació d'informació, i també és una feina que dins l'any que ve pot quedar establerta perquè és de compendi d'informació, la gent que fa feina en aquest servei és una gent que coneix molt de prim compte tots els temes que maneja i és bastant àgil. El que passa és que són tècnics que tenen molta de feina i de vegades no ho poden fer amb la celeritat que nosaltres voldríem que ho fessin. Però sí que és una cosa que dins el 96 pot quedar realment establert.

Quant a la promoció del joc a les Illes, el que nosaltres no volem fer i per això creim que és molt important la creació d'una comissió que estudiï la viabilitat de noves fórmules de joc, perquè a nosaltres ens pot parèixer que sí, que és possible la creació de noves modalitats, com puguin ésser les que tenen a Catalunya o les que tenen a altres, i no ens podem comparar a aquestes comunitats, però passa per un estudi de viabilitat, de veure com afectarien als jocs ja existents, com afectarien el sector, i si realment tendrien una certa acollida aquestes noves modalitats de joc. Creim que és important contemplar-les, més que res perquè es donen a altres comunitats amb bons resultats i perquè nosaltres com a conselleria responsable o com element del govern responsable, hem tengut ofertes o d'empresaris o de gent del sector que ho vol posar en marxa, i el que nosaltres hem de donar és una resposta a aquesta gent que ha acudit a nosaltres demanant si això es podia tirar endavant. Jo no em veig, ni els responsables polítics ens veim capacitats per poder dir ni sí ni no, si no teníem l'estudi aquest damunt la taula. És un estudi que parlant l'altre dia, que s'ha d'estar integrat per una comissió de diferents membres de diferents altres conselleries, perquè hi entren diferents aspectes, tant econòmics com tal... que en el primer trimestre del 96 podia ésser un estudi que estigui ja concretat, i ja podríem prendre una determinació nosaltres com a conselleria.

Referent a la recaptació destinada al 0'7, no vull que ho entengui com una justificació per no posar-ho en el pressupost, vull dir, aquest no ha estat de cap manera el pensament o la idea que tenia Governació com a responsable d'aquesta matèria de joc, més bé al contrari. Creiem que és important que si es pot incrementar la recaptació de noves taxes o amb nous impostos, creim que era important destinar-ho, per ventura perquè nosaltres tenim aquest tema de joc que és molt distint a un tema de menors, i a un tema d'assistència que també ens preocupa, que de vegades també ens trobam amb deficiències pressupostàries i també creiem que era important, que si per una banda es recaptaven unes coses destinar-ho a un fet més assistencial o a un fet com era el 0'7. Jo li respon en nom de Governació i en cap manera, era voler justificar això.

Protecció civil a cada àmbit insular, també és un objectiu important de la Conselleria. Més que res per operativitat i perquè creim que tenir-ho centralitzat, és operatiu a l'illa de Mallorca, però que a l'hora que hi hagi una emergència, a l'hora que hi hagi segons quins tipus d'actuació a les altres illes, es fa difícil traslladar els efectius des d'aquí. És llarg i creim que és important posar-ho en marxa a les Illes. Està pendent, bé estam en marxa, en converses amb els consells insulars, per dotar, perquè no es pot posar en marxa sense uns recursos humans i materials, i és un dels objectius que es tenen en marxa, per descentralitzar-ho, però més que res per tenir uns operatius allà que puguin actuar de forma immediata encara que després hi hagin d'anar els reforços que estiguin assentats a l'illa de Mallorca cap a les altres illes, però sí que hi ha d'haver una mica d'infraestructura a cada illa.

Quant a oficines d'informació juvenil, el procés és posar-se en contacte sempre amb els ajuntaments. Nosaltres creim que és bàsic que cada ajuntament tengui un punt d'informació juvenil, ubicat bé a l'ajuntament, ubicat a un casal de joves, ubicat a un lloc allà on el jove hi tengui fàcil accés; i el que es fa és donar prioritats a uns ajuntament; s'ha parlat primer amb els ajuntaments de més volums, o aquells on tenim consultes de la gent, allà on era més necessari; i no hi ha calendari fixat per la visita dels ajuntaments, però si hi ha una sèrie de prioritats marcades per quins ajuntaments s'ha començat, i per quins s'ha de continuar. No sé si s'ha notat amb un any, perquè són més de 60 ajuntaments, però sí que mirarem que la implantació sigui la màxima dins aquesta any.

Vull recordar que hem mencionat que era molt important tota la xarxa informàtica, i creim que és bàsica. O sigui que a l'hora de posar una oficina d'informació juvenil, val més tal vegada esperar un més (...) i que funcioni bé des del primer moment (...) una bona comunicació, ja que a nivell informàtic és molt més bona que no tan sols a nivell telefònic, que de vegades no és possible.

Quant al tema de Ràdio Jove. Ràdio Jove, si malament no vaig, se sent -això m'ho podria matisar tal vegada el gerent- a les altres illes. El que no podem és descentralitzar de moment, així com tenim les coses, tot un equip humà que fa la feina des d'una emissora que no és pròpia, perquè nosaltres no tenim infraestructura de ràdio per posar-ho en marxa, sinó que utilitzam unes instal·lacions de ràdio professionals per posar-ho en marxa, i no es fa possible una descentralització. Sí quant a efectius, que es posin en marxa programacions a les diferents illes, sí que Ràdio Jove recull informació de totes les illes i la posa en funcionament, i arriba a poder ser escoltada a totes les illes. Ara, jo en aquests moments no crec que ens puguem plantejar tenir un equip humà a cadascuna de les illes perquè faci aquesta programació. Tampoc no ens hem plantejat quin cost ens suposaria, ni quin tipus de convenis hauríem d'establir amb unes emissores professionals que ens deixassin les seves instal·lacions per dur-ho a terme.

I quant a la unitat de primera acollida a Menorca, jo li voldria fer notar que hi ha una unitat a Menorca que funciona, que és una entitat col·laboradora nostra, i que jo crec que vostè, com a membre del Consell Insular de Menorca, ha de conèixer la seva existència. Que voldríem una altra unitat per reforçar aquesta, és un tema que des de fa molt de temps, tant els responsables del govern del Consell Insular com nosaltres mateixos hi anam al darrera. A les places de concurs que varen sortir d'entitats col·laboradores a finals de l'any passat, (...) concurs també aquesta unitat per a majors de 12 anys i no va ser coberta per cap entitat col·laboradora. De totes maneres enguany, dins el pressupost que ja s'estudiaran, hi ha una partida per obrir un nou centre a l'illa de Menorca, a Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol replicar? Gràcies. Té la paraula el representant del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, per un temps de 10 minuts, el Sr. Mateu Morro i Marcé.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer tema que ens agradaria conèixer un poquet més és el tema de què ha parlat la Sra. Consellera, de la futura policia autonòmica. En aquest sentit voldríem saber si -efectivament hi ha un acord entre el Congrés dels Diputats recent contra la reforma de l'Estatut d'Autonomia, amb el vot del Partit Popular que no va ser a favor, evidentment- ens agradaria saber quines iniciatives polítiques tenen previstes, quines iniciatives han pensat; també si disposen de cap estudi sobre les possibilitats de comptar amb una policia, o amb quina classe de policia; i també si hi ha altres fórmules que no passin necessàriament per la reforma de l'Estatut, com han seguit altres comunitats autònomes, com és el cas de Galícia, per exemple.

Amb el tema de policies locals ens agradaria conèixer un poc les previsions de la conselleria, en el sentit de donar suport a la millora material i la dotació econòmica per millorar les policies locals, les seves infraestructures, els seus equipaments, que efectivament ha existit als darrers anys aquesta classe de línies, però molt escasses en quantitat, i d'uns resultats insuficients al nostre parer.

També voldríem saber pel que respecta a Protecció Civil quines previsions tenen de millorar la dotació d'aquest servei, i també quines previsions fan respecte d'ajudar a l'elaboració de plans a nivell local que prevegin aquestes situacions d'emergència. També voldríem saber la transferència de la competència en Protecció Civil als consells insulars, anunciada pel Sr. Gabriel Cañellas públicament, si es pensa continuar amb aquesta proposta, o si s'ha abandonat.

També voldríem saber, relatiu al centre de coordinació d'emergències, quan el pensen posar en marxa, i d'un manera més concreta quines són les previsions immediates de cara a aquest centre.

Respecte del projecte de llei de règim local, ens agradaria conèixer un poc quin és l'objecte d'aquest projecte de llei, i quins temes d'acord amb l'àmbit competencial de la nostra comunitat autònoma, quins aspectes -generals, evidentment- s'han considerat, i també lògicament quan es pensa tramitar.

Pel que fa a activitats classificades, la consellera ha fet referència a una situació difícil, que s'ha de sanejar, i ens agradaria si la transferència es farà amb una transferència es farà amb un sanejament quant a expedients, un sanejament necessari, també quant al conjunt d'aquesta activitat, que ha tengut un funcionament difícil, i evidentment convendria que amb la seva transferència s'hagués regularitzat, i especialment que no es fes una transferència al buit, sinó que es garantís un assessorament i un suport per la gestió d'aquesta competència.

Pel que fa al joc, voldríem saber si han fet cap casta d'estudi, si tenen cap previsió, cap opinió sobre la conveniència de crear unes loteries, o uns jocs, que vista la realitat demogràfica de les nostres illes, no signifiquin una promoció del joc sense donar sortida a altres finalitats que pogués tenir aquesta nova creació.

Pel que fa a joventut, evidentment hem pres nota de l'increment del suport, i de la realitat de les oficines d'informació juvenil, però ens agradaria -constatant que aquesta presència d'oficines encara és molt insuficient- quines previsions i disponibilitats econòmiques hi ha per millorar aquestes oficines, per ajudar a la creació de noves, i especialment pel que fa a les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera, i també evidentment el tema de l'augment de la qualitat de la informació. Hem vist que hi ha hagut precedents comentats i denunciats en aquesta cambra, alguns fulletons amb errades manifestes; quin és el seu enfocament d'aquesta informació pel que fa a qualitat.

Pel que fa a Ràdio Jove, hem escoltat la seva resposta anterior, però pensam que s'hauria de donar sortida a la manca d'informació de Menorca, Eivissa i Formentera, i això no implica probablement uns grans costos, ni econòmics ni de personal. Ens agradaria saber si han estudiat la possibilitat d'establir unes corresponalsies que poguessin donar sortida a aquesta necessària informació del conjunt de la nostra comunitat autònoma dins aquesta ràdio.

Hem pres nota d'un tema molt important, que és el tema de les borses d'habitatge i les borses de treball. De fet, el nostre grup del PSM va proposar la posada en marxa d'un pla d'allotjament jove, que el Partit Popular no va votar, i en conseqüència ens agradaria saber exactament quines previsions concretes tenen respecte de les borses d'habitatge i de les borses de treball.

Per últim, voldríem fer referència a un tema, fent una precisió, i és el darrer aspecte, que és el centre d'acolliment a menors desemparats a l'illa de Menorca, fent l'aclariment que la gran mancança és en els menors de 12 anys; i hi va haver un acord unànim del Ple del Consell Insular de crear aquest centre. Ens agradaria saber si, atenant aquesta realitat no atesa, tenen cap previsió concreta i quina és.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adover):

Gràcies, Sr. President. A veure, començarem. Ho he apuntat tot. Quant el tema de policia autonòmica sí que quan nosaltres ens ho vàrem plantejar, i ja fa estona que parlàvem d'aquest tema, sí que s'han realitzat una sèrie d'estudis per veure quin model de policia autonòmica havíem d'assolir aquí, o quin era més idoni per a la nostra comunitat, o de quina manera s'havia de plantejar, el nombre d'efectius..., Quant al plantejament si hi ha altres alternatives o altres iniciatives que puguin fer possible aquesta policia autonòmica al marge del que contempla l'Estatut, ha parlat de Galícia. Segons jo tenc entès -i ho pot matisar el director general d'Interior, que és coneixedor per ventura més d'aquest tema- nosaltres no podíem tenir accés a cap model ni unitat adscrita, ni policia pròpia, si no es passava per la reforma de l'Estatut. Sí que hi ha possibilitat, o està en marxa, una reforma a nivell estatal de la normativa, i el que hem de tenir en compte és a veure si a nivell estatal se'ns permetran noves fórmules. Volem veure si és possible no estructurar el que seria pròpiament una policia autonòmica, entès com ho tenen altres comunitats autònomes, però sí començar a arbitrar el que seria un cos de seguretat més propi, i que s'anàs definint cada vegada més en una sèrie de matèries més pròpies d'aquesta comunitat.

Jo ara no estic amb possibilitat -i em sap greu haver-li de dir- de veure quines iniciatives polítiques es podrien dur a terme; ara, sí que li puc garantir que totes les que siguin possibles per part d'aquest govern es duran en marxa; perquè, com hem manifestat diferents vegades, crec que és un tema que si volem tendir a un autogovern, o si volem tenir una autonomia plena, com pretenem, passa també per tenir aquest cos de seguretat, però en fi.

Quant a la millora de material i dotació econòmica per a policia local, possiblement li hagi de donar la raó, que les línies són escasses, si bé li he de matisar que la Conselleria ha fet any darrere any, almanco aquest temps que hem estat nosaltres, un esforç per mirar d'incrementar o de mantenir aquestes partides, i per mirar de donar resposta cada vegada més als ajuntaments més necessitats. D'aquesta manera vàrem posar en marxa ja l'any passat una recollida de dades d'ajuntaments, a veure quins efectius humans tenien a nivell de policia local, de quins materials disposava, per veure quins eren els més necessitats en aquest punt, i ja que havíem de comptar amb uns recursos bastants limitats, mirar d'arribar al que hem dit sempre, que sigui homogènia, o que vagi en concordança amb les necessitats de cada municipi la dotació que puguin tenir.

També vull dir-li, en relació a un tema que també ha apuntat, el centre d'emergència, nosaltres pretenem també que sigui un punt bàsic que la coordinació de policies locals es pugui dur a terme a través d'aquest cos, aquest centre d'emergència, la qual cosa ens suposaria dotar d'equipament tècnic a nivell de comunicacions o informàtic els ajuntaments, per tal que puguin estar tots interconnectats, i moltes de vegades això redundaria amb una menor necessitat d'efectius humans a l'hora de fer tornos de guàrdia a ajuntaments petits, i en manco necessitat de material concret, si arribàvem a aquesta coordinació plena de totes les forces de policia.

Quant a Protecció Civil és bàsic -i això sí que important- s'ha posat en marxa amb uns ajuntaments, i s'han enviat cartes a tots els ajuntaments perquè es posassin en marxa quant a l'elaboració dels plans municipals d'emergència. Sense aquests plans nosaltres, com a Govern, no podem dur a terme el Pla d'emergències global de la Comunitat Autònoma. Entenem que molts d'ajuntaments no tenen els tècnics necessaris o adequats per dur endavant aquests plans, i el que nosaltres volíem fer és assessorament a través d'un tècnic perquè es pogués complir en la menor quantitat de temps possible l'elaboració d'aquests plans, perquè és una eina que per a l'ajuntament és bàsic a l'hora de resoldre situacions d'emergència que es puguin plantejar; però per a nosaltres, com a Govern, també ens és bàsic a l'hora de redactar i de posar en marxa el Pla d'emergència de la Comunitat Autònoma. Les previsions per a millora del servei són les que hem anat, sempre a la vista de les necessitats materials que tinguem cada any a nivell de pressuposts, dotació d'equipaments, són equipaments que tenen una durada curta, perquè tenen un desgast important, tant a nivell de vehicles com de material per fer les operacions. Això sí que és un tema que intentem sempre tenir present.

El tema de Protecció Civil passa tant per millorar els serveis quant a material, com per millorar-lo a nivell de formació dels seus efectius, d'anar-los reciclant, i que estiguin en permanent entrenament, perquè de res ens serviran els homes si no estan en unes condicions òptimes i adequades. Quant a transferència als consell insulars de Protecció Civil, en aquest moment no hi ha un procés establert de transferències als consells insulars; sí que hi ha un procés, ja hem dit, de descentralització d'aquest servei, de dur una dotació a cadascuna de les illes almanco de material i d'uns efectius mínims perquè puguin funcionar; però no hi ha cap procés de transferències establert.

Quant al centre d'emergències, és un centre que per ventura desconeix, però ja funciona. No funciona amb un número únic encara, hem apuntat que seria el futur 112, però sí que és un centre que ja ha funcionat tot l'estiu de cara als incendis i de cara a les situacions que hi ha hagut ara de pluges, és un centre que funciona, que s'ha de potenciar, i que la nostra tasca com a Conselleria de Governació és de mirar que sigui un centre que de cada vegada el seu desenvolupament sigui més gran, més que res perquè coordinar emergències vol dir tenir tota una sèrie d'elements que estiguin connectats a aquest centre, i que tota la comunicació passi per aquest mateix centre.

La Llei de règim local, el projecte que teníem era, més que res per conjuntar o fer possible que tota una sèrie de normativa que estigui més dispersa, estigués unificada; i donar un sentit a tota la normativa de règim local. I sobre quan es pensa tramitar: Dins aquest període de sessions no, ja seria una cosa més a mig termini, i no a curt termini. Dins aquest període de sessions li puc assegurar que no.

Quant a activitats classificades, el sanejament del expedients, em cregui que ha estat una feina llarga, una feina que ha costat un esforç important per part del personal de la Conselleria, els reforços que hem mirat de posar-hi, però perquè era un compromís que creïem a més que havíem de complir, que creim que no era de justícia passar un endarreriment al consells insulars que rebien la matèria. I dels expedients, ja li dic, els expedients estan al dia, queden el que s'anomenen expedients vius, que són expedients que estan pendents de rebre informes d'altres administracions i d'altres conselleries, però s'intentà que això estigui resolt abans de final d'any.

També parlava de sanejament quant al conjunt d'aquest servei. Jo exactament no sé a què es referia, però sí que li puc dir que és un servei en què els tècnics han fet, ja li he dit, una bona feina; i que m'agradaria que els consells insulars tinguessin confiança en els tècnics o en el personal que serà objecte també de transferència, perquè és un personal que coneix molt bé el tema que toca, i que coneix molt bé tota la tramitació, i que realment és un personal eficaç a l'hora de fer la seva tasca.

És un tema que més preocupa -i estic contenta que també l'hagi posat damunt la taula- el tema de creació de loteries i jocs; i creim que de cap manera ha de servir per a la promoció del joc com a tal, en el sentit del tema que preocupa a diferents psicòlegs que també ens han visitat, que fan feina directament en el tema de ludopaties. És un tema que hem pogut viure de prop, són moltes les visites que es reben a la conselleria de gent que s'autoprohibeix l'entrada a establiments de joc. Per tant és un tema en què s'ha de guardar sempre un equilibri entre les diferents parts: l'usuari del joc, diríem, la persona que juga, el potencial usuari del joc i tot un sector que està estructurat, i que té moltes queixes de veure que és un sector que va en recés, i que han hagut de tancar molts d'establiments. Per això, com ja havíem parlat abans, no podem concretar aquest tema fins que nosaltres no haguem fet un estudi exhaustiu que ens determini si anirà en perjudici tant de l'usuari o l'usuari potencial del joc, com del propi sector que funciona.

Quant a joventut, l'increment d'oficines d'informació juvenil, les possibilitats econòmiques seran objecte de debat en el tema de pressuposts. Jo ara no li podria apuntar les xifres exactes, perquè sé que els pressuposts les vàrem elaborar, i ens vàrem posar en marxa en aquest tema; però sí que l'objectiu va per consolidar tota la xarxa que hi ha existent d'oficines, i per incrementar-la. Ja dic que en un any no ho podem aconseguir tot, com ja havia apuntat al portaveu d'Esquerra Unida, però sí que és important donar-nos un termini mitjà de temps, perquè creim que és bàsic, si volem que el jove tenguí accés a la informació, tenguí accés a tota la programació, a tota la resolució de problemes que ell ens planteja, sí que ha de passar tot per aquesta xarxa d'oficines d'informació juvenil.

I quant a Menorca i Eivissa, no tenguí cap dubte que si marcàvem, nosaltres hem apuntat que marcàvem un calendari de prioritats per municipis, per veure quins eren els que ens tramitaven més demandes, quins eren els més necessitats en aquest tema, i prioritàries seran les illes de Menorca i Eivissa. Quant a l'increment de la qualitat d'informació, és una conseqüència, o una causa, o està íntimament amb aquestes oficines. Un primer punt per evitar no sorpreses però mal funcionament, i per evitar que una oficina estigui oberta però que sigui poc operativa, tant a nivell dels fulletons que manegi, de la informació que manegi i de la persona que la tenguí, el primer punt que ja s'ha posat en marxa l'any passat és una formació continuada de les persones que estan al front d'aquestes oficines, i una actualització continuada de tot el material que s'hi manegi. Creim que els cursos de formació han tingut una acollida molt important, no tan sols a nivell de quantitat, vàrem començar els primers i hi havia una gran expectació a nivell de nombre de persones, s'ha confirmat i incrementat cada vegada més l'assistència; s'han fet també, per no centralitzar-ho tot a Palma ni a les oficines des Pinaret, a diferents pobles perquè hi tenguí accés la gent de diferents oficines a anar-hi sense fer-los traslladar aquí, i cada vegada el nombre d'informadors que hi acudeixen, o de persones relacionades amb aquest tema és més important.

Quant a Ràdio Jove, sí que s'intenta a través de les persones que formen l'equip de Ràdio Jove -que si les coneixen, és gent jove i que per tant està en una dinàmica de joves- s'intenta donar sortida a la informació d'Eivissa i Menorca. No havíem contemplat la possibilitat de corresponsalies, però per ventura sí que seria una manera de... M'apunten que hi havia corresponsalies, però que després es varen tancar, o que no funcionen. Sí que és un tema que ens farem plantejar a l'hora de planificar de cara al 96 la nova programació de Ràdio Jove.

M'ha fet referència a la borsa d'habitatge, a una proposta que el seu grup va presentar i no es va votar. Miri, jo li puc dir que aquesta proposta no es va votar perquè parlava, em pareix que era una proposició no de llei, que el que deia era el que acabàvem de firmar, o ens faltaven dies per firmar, que era un conveni amb el Ministeri referent a la creació d'una borsa d'habitatge. Com que eren unes converses que nosaltres teníem en marxa, ja teníem la persona que s'havia d'encarregar de dur aquest tema a una oficina d'informació juvenil, i amb el responsable ja ho teníem mig tancat, aposta el Grup del Partit Popular no va votar, perquè era una iniciativa que ja estava tancada entre Govern i Ministeri. Aquesta borsa d'habitatge consisteix que es té -supòs que ja ho deu saber- una borsa d'habitatges per a joves que fan possible amb dos tipus d'assegurances, que el propietari pugui arribar a una rebaixa del 20 al 30% del preu normal de lloguer.

Quant a la borsa de treball, es continuarà també gestionant a través d'oficines d'informació juvenil, i -si no ho recorden o no ho varen veure als mitjans de comunicació- es varen firmar una sèrie de convenis amb empreses anomenades d'ocupació temporal, que són les que ens passen prioritàriament a nosaltres les demandes que tenen de personal jove, i nosaltres les tramitam directament a través de les oficines d'informació juvenil. Ara no li podria dir el nombre, perquè no hem duit a nivell de resum els joves que s'han pogut beneficiar d'aquest conveni que havíem firmat amb les empreses de treball temporal.

Quant al centre d'acolliment a l'illa de Menorca per a majors de 12 anys, ja dic, és un problema que sabem que hi és. També li he de dir que el trasllat que hi ha hagut de menors -que això no justifica que no hi hagi el centre- no li sabria dir el nombre, però no sé si han estat dos o tres joves que han hagut de ser traslladat aquí; i ja li dic que amb el concurs que hi va haver d'entitats col·laboradores ja hi entrava un centre d'aquestes característiques, i ningú s'hi va presentar, o ningú va tenir opció, o ningú ens va venir amb aquest programa per poder tirar-ho endavant, i en els pressuposts es podrà veure, no sé la quantitat tampoc exacta, però sí que contemplam als pressuposts una partida per posar en marxa, amb relació sempre amb el Consell Insular de Menorca i responsables d'aquesta àrea de menors, que s'obrirà si Déu vol i tot és possible, un centre a Ciutadella que contemplarà aquesta edat de majors de 12 anys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Morro, per contrarèplica té cinc minuts.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Tan sols tres precisions: Una és si en els estudis sobre policia autonòmica, o d'establir un cos de seguretat més propi, si els tenen, els demanaríem que els fes passar al nostre grup parlamentari, perquè ens agradaria conèixer-los. Potser que s'hagin passat. Jo som nou en aquesta cambra també, i els ho demanaria.

Després, quant el tema del traspàs de la transferència de Protecció Civil, vostè ha dit que no hi ha obert un procés, però nosaltres creim recordar que va existir el compromís del Sr. Gabriel Cañellas de dur a terme aquesta transferència. Per tant aquí veim una contradicció programàtica que ens agradaria que s'aclarís.

I per últim, sobre el tema de les activitats classificades; evidentment som conscients que fan un gran esforç, i vostè ens ho ha dit, per eliminar aquesta acumulació d'expedients. Però, clar, aquesta acumulació d'expedients devia ser fruit de qualque cosa -jo desconec, com és lògic, en profunditat el tema-, supòs que o ve d'uns problemes materials, o d'uns problemes personals, o d'unes males dotacions d'aquests serveis. Per tant ens preocupa que si ara, diríem, s'allibera d'aquesta càrrega d'expedients, però en la transferència no hi ha la dotació que elimini el problema des de la seva estructura que, ja dic, no conec exactament, però podria ser que l'únic que es fes és que al cap de poc temps tornàs haver-hi la mateixa situació d'acumulació. Ens agradaria saber quines idees té en aquest respecte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Quant a l'estudi de policia autonòmica, ja ha pogut veure que es va enviar. Jo ho volia confirmar, però sí que va sortir. Si de cas no el tenen, ja els faríem arribar un altre joc.

Quant al traspàs de Protecció Civil, hi ha una norma bàsica de Protecció Civil a nivell estatal que marca el que ha de fer cada administració; vol dir que ens obliga a una sèrie de matèries i de competències, obliga els consells insulars a una altra sèrie de competències, i obliga els ajuntaments a una altra sèrie de competències. Vull dir, que jo sàpiga, no és objecte per això, perquè hi ha un desplegament normatiu a nivell estatal que jerarquitzava cadascuna de les actuacions, i responsabilitza cada administració d'unes tasques concretes.

I quant a activitats classificades, també em feia notar que els expedients que varen entrar el mes de setembre ara ja estan tots informats, ja han passat per la darrera comissió d'activitats classificades. I quant a la dotació, si ho observen, vostè és nou aquí, però hi ha membres d'aquest parlament que hi eren abans, que varen negociar molt bé aquesta competència, aquesta dotació; de l'inicial es va duplicar la dotació econòmica, de la que tenia per funcionar la Conselleria a la que es passa als consells insulars. Supòs que hi havia un embús, quan vàrem arribar aquest embús ja hi era; s'ha fet l'esforç per posar-ho al dia, però creim que amb aquest reforç i passant-ho tot al dia, si ja no hi ha retard, com s'ha vist fins ara, ja dic, a la darrera comissió expedients que havien entrat el setembre s'han pogut resoldre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Socialista té la paraula el Sr. Xavier Tejero

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera. En primer lugar quiero felicitarla por su estado de buena esperanza. Esperamos que esta comparecencia sea la última, no sabemos si por su estado de buena esperanza o por otras cuestiones; a nosotros nos gustaría que por las dos. Yo no sé si a tenor de esta cuestión la exposición que nos ha hecho es un canto de cisne, esto se verá en poco tiempo, pero en cualquier caso será inusualmente breve debido a la hora y al tiempo que llevamos ya en esta comisión.

En primer lugar, la reestructuración de las direcciones generales de la Conselleria que ha aparecido recientemente, de hecho el 21 de septiembre de este año ha aparecido la reestructuración, no nos parece de entrada justificación suficiente la que nos ha dado. Nos gustaría si es posible que nos diera alguna justificación más, porque de dos se pasa en principio a tres direcciones generales; veremos en los presupuestos qué pasa, y no parece que vaya en concordancia con los auspicios de austeridad que proclaman sus líderes, especialmente nacionales, e incluso el presidente de la Comunidad Autónoma. No es el momento quizá, pero en cualquier caso denota a nuestro entender una improvisación bastante penosa, por decirlo de una manera suave.

Simplemente para intentar le diré: primero, toda la exposición que ha hecho, llamémoslo canto de cisne, llamémoslo memorándum, llamémoslo como quiera, llamémoslo ejercicio de realidad virtual en algunas cuestiones, requiere un presupuesto, y estamos en el año 1995, donde usted cuenta con un presupuesto de 1.438,8 millones, los cuales si disgregamos en las distintas áreas, pues aparte de un aumento de 22 millones que supone la atribución de competencias en casinos, juegos, espectáculos y demás, pues no es que se cuente con un presupuesto realmente real, real en el sentido potente en términos vulgares, y ahí me refiero a su ejercicio de realidad virtual; ya que, por ejemplo, cuestiones como Protección Civil cuentan con 72 millones. De hecho la mitad casi del presupuesto se la lleva menores, que con mucho gusto hemos debatido muchas veces, me gustaría que más, pero no lo sé.

Sí que querría que me intentase aclarar un par de cuestiones. Le he de decir que hay dos cosas que me han gustado de lo que ha dicho; no siempre, se me califica de derrotista; dos cosas que me han gustado. Una al principio y otra al final, y me gustaría que las explicara. Una: Ha hablado de la posibilidad de la desaparición de empresas públicas, que sería el Institut Blear de Serveis a la Joventut; el Grupo Socialista ha reiterado en diferentes enmiendas presupuestarias. Me gustaría saber si es ésa una opinión generalizada, ya que es el segundo conseller que escuchamos esta mañana que está por esa línea, lo cual nos agrada, y estaría bien. Me gustaría que explicara esto.

Y la otra cosa que me ha gustado, y se lo digo tal cual, es una petición que el Grupo Socialista en determinados momentos (...) la formación constante de los educadores en cuestiones en las que se enfrentan o tienen que trabajar con los menores, especialmente los menores en conflicto social. Esto evidentemente habrá que verlo, pero le he de reconocer que es positivo.

Pero hay cuatro puntitos que me gustaría que me explicara además de estos: Primero, plan integral. Mejor no meneallo, y usted lo ha dicho, porque yo tengo aquí un listado de fechas desde marzo del 94, que usted habló del plan integral que en un mes y medio estaría, y a este paso, fíjese, va a ser la obra del Pilar, como se suele decir; no la de Gaudí, la obra del Pilar, que nunca se acaba. Segundo, plan de familia. El año pasado fue el año internacional de la familia; usted habló de planes, y no sé qué no sé cuantos, incluso en la memoria presupuestaria, que se supone que son los objetivos a cumplir para el año 95, se habla de un plan de familia, y me gustaría saber cómo está esa cuestión.

Otra cuestión muy puntual: actividades clasificadas. La ley prevé que se creen, usted ha comentado que hay unas consultas respecto a la aprobación de decretos o reglamentos, que se están consultando con los consells insulares; es correcto, pero la ley, si mal no recuerdo, prevé que haya unas comisiones paritarias. ¿Cómo está esta cuestión?, le preguntaría concretamente. Comisiones paritarias referido a las actividades clasificadas.

Y casi por último. Yo no diría que usted ha pasado de puntillas, sino que no ha pasado, la famosa de las dos leyes que este parlamento aprobó relativas a menores. Sabe que una está en suspenso, porque está admitido a trámite un recurso de inconstitucionalidad. Y aplicando el artículo 161.2 de la Constitución sabe que unos determinados artículos, el 4.1, 5, 6 y 7, que son el nudo de la Ley, están en suspenso. De eso no cabe duda, y recuerdo que en la última intervención parlamentaria que hicimos yo le demandé entre otras cuestiones por qué no se había solicitado informe al Consejo Consultivo de las Islas Baleares. Dijo que tenía que salir muy rápido y demás; y mire, de rápido que ha salido, ¡catracá!, se ha parado; y veremos cómo acaba. Tengo aquí el diario de sesiones. Además, de paso, quiero recordarle que las declaraciones que tuve la ocasión de leer sobre aquello de Madrid nos mata, y nos recurre, y todas estas cosas, aun se escuchan las carcajadas, le aseguro, de sus declaraciones respecto al recurso de la ley.

Por último, dos cuestiones puntuales referidas a Menorca, al ámbito territorial donde yo estoy, que son: Primero, la oficina de información juvenil de Ciutadella está cerrada. ¿Qué pasa?, porque no creo que sea como los ojos del Guadiana: se abre, se cierra, se abre, se cierra. Ahora mismo está cerrada. Segundo punto, que ya se lo han indicado anteriores portavoces, la cuestión de la unidad de acogida de menores. Primero y claro, la responsabilidad es suya, es de la Comunidad Autónoma, y de su conselleria como responsable. Y la responsable de solucionarlo es usted, o la conselleria en general, y lo saben. Y éste es un tema que lleva bastante tiempo y es bastante delicado; y sabe que no me gusta hacer demagogia en estas cuestiones, pero es bastante delicado. La solución que parece que se plantea de manera sucinta es bastante peligrosa, porque iría en contra de todo lo que usted está repitiendo y diciendo, que se ha de buscar el beneficio del menor, no el beneficio de una institución o el aprovechamiento de unas instalaciones. Y el beneficio del menor por tratados internacionales desde 1989, hasta un montón de estudios, incluso muy recientes que hay, sabe que hay unos parámetros que parece bastante difícil separar, es decir que un menor tenga que estar en un sitio hasta cierta edad, y a partir de cierta edad tenga que estar en otro. Aquí nos encontrará enfrente, y evidentemente creemos que se ha de solucionar de manera más integral, y quiero recalcar que es responsabilidad suya.

Y por último -acabo-, sin ánimo de... un comentario que ha hecho gracia, que ha dicho que la Universidad de Valencia tal, tal, tal... Hay muchas formas de decir las cosas, y no me explicaré más. Hay muchas formas de decir que la Universidad de Valencia tal y cual, esto forma parte de un convenio entre la Comunidad Autónoma, el Ministerio de Asuntos Sociales, que hacen un trabajo que hace la Universidad de Valencia, y en el que participan determinados técnicos de la Conselleria, etcétera. Pero bueno, no me extenderé, pero vale la pena que sepa que se puede hacer mucho filibusterismo a veces. En cualquier caso quiero reiterarle el aguante físico que está teniendo, y espero que me conteste a esta serie de pequeñas preguntas. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Només passaré per damunt a certes repeticions que fa el Sr. Tejero cada vegada que em veu en aquesta taula, i que sempre em desitja que sigui la meva darrera compareixença, estigui embarassada o no hi estigui. Però es veu que això va bé, perquè cada vegada que em desitja que no torni hi ha un canvi de Govern, o per ventura em confirmen en el càrrec. Serà qüestió que m'ho vagi desitjant, i per ventura no em mouran mai. No sé com ho hem d'aclarir.

Quant a la reestructuració de la Conselleria, no li pareix d'entrada bona la justificació que es fa, i em sap greu que vostè parli d'improvisació, senyal que no ha estat dins la pell de cap dels que estam aquí asseguts, ni dins la meva. En tot l'estiu se'n donaria compte que ha tengut de tot, llevat d'improvisació; i possiblement tampoc no s'hagi plantejat, perquè no tindrà la responsabilitat de govern en el tema de menors d'aquí que s'hagi d'assumir tota la modificació del Codi penal, amb tot el que ens podria afectar i amb el preparats que hauríem d'estar per això; i per això ens vàrem plantejar aquesta reestructuració, que no va de cap manera a crear nova estructura ni crear noves despeses, segons haurà vist, que hem intentat rendibilitzar una empresa pública, que vostès repetidament també han criticat, i que tota la part de política juvenil, tota la part executiva pugui recaure almanco enguany damunt aquesta empresa pública, damunt els seus responsables polítics, per evitar conformar tota l'estructura administrativa d'una nova direcció general, que existeix d'una manera jeràrquica, però que a nivell de dispendi o de cost econòmic no funcionarà.

De la qüestió dels pressupost no li faré ni referència, perquè el debat de pressuposts serà molt més envant; i m'admira una vegada més la capacitat i el nivell d'informació que té vostè, Sr. Tejero, perquè aquesta xifra -i li pot assegurar el secretari general tècnic-, els nostres pressuposts estan començats a passar, sí, d'enguany, però en cap manera estan tancats.... Ah, de l'any passat per enguany? No sabia, com que m'ha començat a donar xifres, jo deia "ara sap les xifres d'enguany".

Quant a la desaparició d'empreses públiques, sí que per ventura sortirà a la memòria dels pressuposts, perquè ho vàrem plantejar com un punt, que sí que seria important rendibilitzar enguany molt l'estructura de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut per tot el tema que hem dit de política juvenil i política de família, per evitar tota la despesa que dèiem d'infraestructura d'una nova direcció general, però sí que dins tot aquest any estarem en marxa quant a estudis, a veure què ens suposaria el tancament d'aquesta empresa, i pensam a 31-12-96 poder tancar l'exercici i poder tancar l'empresa, una vegada que hagi complert els seus objectius.

I la formació constant dels educadors, és una tasca que vàrem començar aquests mesos darrers, i em consta que la nova directora general de menors ho té en marxa, i ja ha concretat amb el personal tant del centre assimilat al qual vostè feia referència, com altre personal que fa feina a diferents serveis o diferents centres de la Conselleria.

Quant al pla integral, jo li voldria apuntar una cosa, que és que la feina feta... i jo ja li he reconegut abans de l'exposició, perquè sabia que entrarien per aquest tema, i no em sap gens de greu reconèixer-ho que havien entrat per aquest tema. Idò podem fer petició amb moltes presses, una persona del seu grup, que era el Sr. Damià Pons, quan es va fer responsable de tot el tema d'acció social al Consell Insular de Mallorca, que quan va veure l'elaboració del pla integral ens va demanar si per favor ells hi podrien dir la seva, ells podrien pastar i repastar el tema, i que els seus tècnics avaluassin i valorassin tota la feina feta des de Governació. Sí que hem d'entonar un *mea culpa*, no només nosaltres sinó totes les persones que componien les comissions de feina, que hi ha hagut un aturada dels grups de feina aquests mesos d'estiu, o des del maig, la qual cosa ens hagués possibilitat, ara a començament del tema, ja presentar aquest pla integral. Però no em sap gens de greu reconèixer aquest endarreriment si aquest pla integral és un pla consensuat, és un pla on els tècnics de diferents administracions hi hagin dit tot el que hi han de dir.

Quant a activitats classificades, supòs que es referia com està el decret que s'ha de tancar a final d'any per l'assumpció de competències. Està en una fase d'informació, està completament redactat per part de la Conselleria; s'ha passat a consells insulars i totes les instàncies a què s'havia de passar, perquè fessin les al•legacions corresponents; hi ha un contacte telefònic, escrit, duit en mà, tot el tema per accelerar-ho perquè dins aquest mes d'octubre, d'aquí a deu o dotze dies pugui passar ja a Consell Consultiu per via d'urgència, cosa que ens permetrà que dins el mes de novembre el Consell Consultiu hagi admès el seu dictamen, i dins aquest període de sessions, és a dir abans que acabi l'any, ens hagi passat, hagi entrat ja dins aquest parlament per a la seva tramitació normal.

Ha fet referència a la Llei de menors, a la que feia referència a reforma. Jo li vull dir que per una sèrie d'articles, com vostè molt bé ha apuntat, han sortit totes les al•legacions per part d'aquest govern i per part d'aquesta comunitat on s'explica perfectament perquè nosaltres creim que no anam en contra de cap normativa estatal, i que no anam en contra de la norma més important, contar la Constitució; i creim que seran escoltades i que justificaran que la llei que es va aprovar és adequada al que ha de ser.

Quant a Menorca, l'oficina d'informació juvenil de Ciutadella és un tema també prioritari posar en marxa, com és prioritari posar en marxa les altres oficines d'informació juvenil. No creim que hagi de ser un tema que s'hagi d'obrir i tancar, però recordi que tot el tema sempre va en coordinació amb els ajuntament, i nosaltres hem de mirar d'arribar a un esforç de coordinació o un acord amb l'ajuntament que ens permeti que l'obertura de l'oficina, encara que sigui unes hores limitades al dia, sigui d'una durada durant tot l'any.

Sobre el tema de l'unitat d'acollida de menors de Menorca, no vull en cap manera llevar-me la responsabilitat de davant, però he repetit diverses vegades, no sé si recorda que a finals del 94 vàrem fer un decret on es posaven tots els programes que volíem dur a terme en matèria de protecció de menors, que va sortir un concurs, concursaven totes les entitats col•laboradores que es volien fer càrrec d'aquest tema. Aquest programa per a una unitat de majors de 12 anys, que era el tema que feia més falta a Menorca, era un dels programes que sortia en llista. Em sap greu no haver duit el BOCAIB on sortia la llista de programes. Nosaltres el que volíem era la cobertura del cent per cent dels programes que sortien a aquella llista, i tant de bo hi hagués hagut una entitat col•laboradora que s'hagués fet càrrec d'aquest programa. I si avui mateix vostè em ve i em diu "Catalina, això es posa en marxa", s'obrirà demà mateix. Això està claríssim. I torn matisar sobre l'obertura, en contacte sempre amb els responsables del Consell Insular, mirarem de fer tot el possible, i mirarem de cercar allà on sigui. Nosaltres hem tengut converses amb gent del bisbat, per dir-li que hem arribat a la gent que més bona disposició pot tenir a l'hora de plantejar un tema de caire assistencial o humanitari; hem tengut converses tant amb el bisbe com amb el vicari general per aquest tema, per veure si es podia posar en marxa. Però de cara al 96 sabem -i els responsables que duen aquest tema són aquí presents i també ho saben- que hem de fer el que sigui i una mica més per obrir-ho. Però ja dic, si vostè demà mateix, o ara en sortir, em diu "tenc aquesta gent que ho pot dur endavant", no passi pena, que es posaria en marxa.

I em sap greu que dubti quan aprofitam, miri que jo poques vegades em tir una floreta o dic "ho feim bé", perquè crec que feim coses molt bé, coses no tan bé, coses que se'ns poden criticar; però amb el tema de maltractaments, tampoc no hem duit l'escrit on sortim anomenats unes quantes vegades, però sí que li voldria fer notar que hi ha un congrés a Sevilla de caràcter internacional sobre el tema de maltractaments, i l'Estat ens ha designat a nosaltres com a comunitat autònoma representant de l'Estat espanyol per anar a aquest congrés. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Cuando ha hecho una referencia a la modificación del Código Penal vale la pena recordarle, y supongo que usted lo recuerda perfectamente, aunque mucha gente que está aquí no, que la primera persona -y está registrado- que habló de los problemas que se podrían tener de la modificación del Código Penal, qué tipo de previsiones se hacían, y se les ofrecieron propuestas, fue este diputado. Casualmente. Pero lo sé, y usted lo sabe.

Con respecto al famoso plan integral, no entraremos en demasiadas disquisiciones, pero no se me justifica con que un diputado de mi grupo, y tal y cual, porque este plan integral que usted calificó de avanzadilla, pues debe andar por los cerros de Úbeda, porque según usted el 15 de diciembre de 1994 tenían que estar las conclusiones, y a pesar de que hayan alegado consells i demás, se supone que a principios de octubre de un año después tendría que haber algo más, y esto, independientemente de los órganos que usted considere de asesoramiento, es una responsabilidad y un compromiso suyo; porque usted lo dijo, no porque lo dijera nadie más.

Con respecto a las actividades clasificadas, era una pregunta concreta que no me ha contestado: si las comisiones paritarias están en marcha; no la aprobación del decreto, sino las comisiones paritarias que establece la propia Ley de atribución de competencias en actividades clasificadas.

Después me ha hecho mucha gracia esto que ha dicho -y además supongo que ha sido un *lapsus linguae*, como se diría en latín- que la formación de los educadores en menores en los últimos meses. Menos mal, desde que tiene las competencias no la había habido, y en los últimos meses ha habido más formación. Me alegro, pero lo ha dicho usted, no yo.

Y con respecto a la famosa ley le digo, se lo pido así, si no, se lo pediré por vía documentación: ¿Me puede proporcionar sin necesidad de trámites parlamentarios las alegaciones que presentó a la Ley del menor, o se lo tengo que pedir por vía parlamentaria? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Només passaré en dos minuts. No em vull justificar en res en la qüestió del pla integral, assumim en el pas que està, i res més, no faré més voltes en aquest tema.

Quant a les comissions paritàries, no sé exactament com estan. Jo sé el que és responsabilitat nostra, com a Conselleria, però no sé en quin pas estan les comissions paritàries, que supòs que és fruit... No sé si qualque membre de la Mesa o el president sap en quin pas estan les comissions paritàries d'activitats classificades. Jo sé els compromisos que teníem com a Conselleria, el que havíem d'elaborar. Altre pas en el tràmit de les transferències el desconec, perquè tampoc no és un tema propi de la Conselleria.

Quant a les alegacions de la Llei de menor, no hi ha cap problema, si volen prendre nota, els hi farem arribar, ja els hi durem la setmana que ve o els hi deixarem dins el caseller. No hi ha cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Manuel Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, muchas gracias por su comparecencia. Voy a intentar ser breve, primero porque hay unas cosas que quisiera comentar que ya se han expuesto, y en segundo lugar porque creo que la hora así lo requiere.

Ha expuesto usted un programa de actuación de legislatura, y yo creo que es un programa ambicioso; y dentro del Grupo Popular, como no puede ser de otra manera, le deseo mucho éxito y espero que en esa tarea ingente que tiene el equipo de colaboradores, a los que felicito por su nombramiento, le ayude en la forma que ya nos tienen acostumbrados los altos cargos.

Todo eso que usted nos expone, evidentemente lo veremos plasmado en los presupuestos de cada ejercicio, porque ya prácticamente estamos a las puertas del ejercicio del 96, y después veremos cómo con detalle se especifican objetivos, actividades, medios y recursos en los presupuestos de los años siguientes.

Paso por alto la estructura orgánica y funcional de su conselleria, en la cual evidentemente el Gobierno tiene autonomía para configurarla; y espero también, como no podía ser otra manera, que ese espíritu de racionalidad en las estructuras que el Partido Popular defiende lo vamos a ver plasmado. Ya lo hemos visto, de hecho, en un decreto del presidente sobre asesorías. Y espero que, sin perjuicio que alguna otra conselleria tenga una estructura, tal vez por circunstancias especiales distintas, incrementándose en otras, se ve disminuida, y que con carácter global ese espíritu que se predica sea realidad, y no tengo ninguna duda al respecto de que así será.

Quiero centrarme en algunos puntos de forma muy breve. El aspecto de la formación de las policías locales es fundamental. Yo creo que hace usted referencia al plan académico, yo creo que esto a mi juicio es una prioridad importante, y espero que ese plan académico no solamente contemple lo que sería la formación inicial, porque ya sabemos que en el año 70, con el informe For de la Unesco, las prioridades no sólo son la formación, sino también la formación permanente. Eso es fundamental.

Paso por alto referencias al bienestar social, y me centro en algunas cuestiones sobre las que sí quisiera tener su opinión. Yo no creo que el niño sea el perverso polimorfo que Freud afirmaba, y comprendo que hay una problemática muy difícil en este asunto. Pero hay dos temas que sí quiero poner al énfasis. El primero de ellos es si tiene la Conselleria ya una previsión más o menos aproximada sobre las transferencias a los consejos insulares. Y la segunda es una reflexión sobre la importancia que a mi juicio tiene el acogimiento familiar. También es de los años 70 todo el proceso de acabar con las instituciones, que se había iniciado en Francia; ha habido muchas maneras de realizar estas prestaciones, desde el mundo de la psiquiatría, desde otros muchos mundos; pero yo creo que hemos de hacer un gran esfuerzo en que estas familias, escogidas, seleccionadas, formadas, puedan aportar su voluntariado en estos aspectos, porque hay experiencias muy interesantes, en Cataluña; y yo creo que aquí tenemos que empezar a caminar un poco por ese camino, sin perjuicio de que tiene que haber centros, llámeselos cómo sea, pisos de acogida o de otra manera, pero yo creo que siempre son sustitutos de lo que puede ser la propia familia, que no la tiene en su momento o de lo que es una familia real de padre, madre, hermanos, etc., donde es la escuela de convivencia.

El Sr. Morro hacía una referencia a la policía local. Por desgracia, los ayuntamientos, cada vez más, tienen que incrementar las plantillas por el abandono de los cuarteles, y esto ocasiona que son turnos..., claro, son 24 horas al día, los ayuntamientos están muy cargados en sus presupuestos, todos tenemos dificultades, pero yo sí quiero de usted una especial sensibilidad en el incremento presupuestario a las corporaciones locales, y quiero que se haga en la medida, evidentemente, que se pueda, porque no soy capaz de pedir otras cosas.

Ha hablado del tema de fórmulas propias de juego y de la recaudación que corresponda de la Comunidad Autónoma. Yo deseo que lo que se recaude no se afecte exclusivamente al 0,7%, es una petición que quiero hacerle, bueno, porque eso puede suceder en un momento determinado y en otro momento puede haber otras prioridades. No hablo de afectación presupuestaria de conselleria porque eso es prácticamente imposible, sino de afectación intencional de la consellera a este monto. Sabemos que el 0,7 es para cooperación y desarrollo del Tercer Mundo, pero puede haber otras necesidades aquí, nuestras, en nuestra comunidad, que, evidentemente, requiera esa ayuda.

Y por último, yo creo que es un paso importante en el tema de las adopciones. Desgraciadamente, familias que desean adoptar niños se encuentran con muchas dificultades. Todos conocemos los procedimientos que se utilizan y espero que, con esa solución de las agencias que usted comentaba antes, la cosa sirva para agilizarse.

En resumen, Sra. Consellera, un programa de unos años de actuación, que son importantes, que espero que des de el grupo se le pueda ayudar en la medida de nuestras fuerzas, apoyo parlamentario, por supuesto, pero vamos, me refiero a otras indicaciones y estudios de planes de importancia que tenga que presentar, y deseo que esa referencia que hacía al menor pueda ser estudiada, porque tampoco es una cuestión, estos asuntos, de hoy para mañana, son temas de tanta importancia que a veces yo creo, o casi siempre, que en este tema nunca se puede sacrificar la prontitud a la perfección. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Només un minut per agrair la intervenció del portaveu del grup que dóna suport al Govern, a aquell que el representa en aquesta comissió. Sé que haurem de menester moltes vegades la seva ajuda, no només de suport parlamentari, sinó de suport en moltes ocasions, i sé que l'hi tendrem, de la mateixa manera que tots els components d'aquest parlament poden esperar, tant el nostre grup com els altres, la nostra ajuda o la nostra col·laboració en tasques de govern.

Quant a allò que em demanava sobre transferències de menors, quines previsions hi teníem. Hi ha un calendari de transferències, sé que s'ha començat per altres (...), estam en marxa de redacció, a veure com se l'hauria d'establir, però recordi que sempre nosaltres estarem a disposició d'allò que ens digui la Comissió mixta de transferències i complirem sempre els objectius marcats per aquesta comissió en tot allò que fa referència al traspàs. Sí que és important també remarcar el tema de (...) familiar, al qual nosaltres donam una prioritat, tant a la família biològica, família (...), com a famílies que no tenen relacions amb el nin, sense perjudici de pisos d'acollida, que han d'existir, perquè no sempre hi ha un volum de nins de protecció molt més elevat que aquell que les famílies puguin acollir. Li record que mantindrem aquesta sensibilitat que vostè ens demana en ajudar a les policies locals. La recaptació del joc, nosaltres parlàvem de partides d'assistència social, el 0,7 n'és una, però també hem de recordar que n'hi pot haver d'altres que puguin ser importants perquè se n'hi pugui destinar, i nosaltres creim que el tema d'agències privades d'adopció és un tema que s'ha de regular molt bé i que s'ha de tenir molt ben establert, però també creim que pot ser un tema que ens ajudi a agilitar un aspecte o un tema com el de les adopcions, que no sempre va de la manera ràpida que hauria d'anar.

Repetesc que moltes gràcies pels seus desitjos que ens vagi bé i per la seva disponibilitat a col·laborar amb nosaltres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Em demana la paraula Margalida Ferrando. Una altra vegada diré al grup que comparteixin el temps. Jo no tenc cap inconvenient..., perquè no ha consumit precisament els deu minuts, el Grup Parlamentari Popular. Per consegüent, una altra vegada dic que si hi ha intervencions dobles, comparteixin o ens diguin... Té vostè, en temps de rèplica, cinc minuts o, si vol passar la paraula a la Sra. Ferrando, a mi m'és igual.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Con mucho gusto. No es por turno de réplica ni hay un reparto del tiempo de intervenciones de portavoces; simplemente, si pide la palabra la Sra. Ferrando no es para entrar en el debate, sino para (...).

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

És més per una qüestió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, qui ordena el debat som jo.

Sra. Ferrando, té la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Només per una qüestió d'ordre. Si a la Sra. Consellera li pareix bé, jo demanaria que retiràs el comentari tan masculista que ha fet el Sr. Diputat del Partit Socialista quant a l'estat de bona esperança de la Sra. Consellera; supòs que si fos un home, no l'hagués fet. Només per a això. O, si no, jo vull expressar el meu absolut rebuig per a aquest comentari.

EL SR. PRESIDENT:

Jo no sé si vol retirar o no... L'únic que li volem desitjar, Sra. Consellera, és que tengui molta sort amb aquest estat de nova esperança. Vostè té la paraula, Sr. Tejero, si ho vol retirar o no ho vol retirar.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. La expresión que yo he utilizado de estado de buena esperanza no la he dicho en ningún momento, y quien me conoce lo sabe, la primera, la consellera, como un comentario machista. El machismo, me parece que quien más lo fomenta a veces son otro tipo de personas; por lo tanto, en el ánimo mío, y la consellera lo sabe, no lo retiro. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

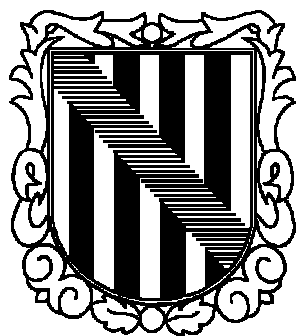
Bé, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma